

Bruxelles, den 26.10.2022
COM(2022) 541 final

2022/0345 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om rensning af byspildevand (omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2022) 541 final} - {SWD(2022) 541 final} - {SWD(2022) 544 final}

INDHOLDSFORTEGNELSE

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET
2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET
3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSETER OG KONSEKVENSANALYSER 6
4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET
5. ANDRE FORHOLD

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Direktivet om rensning af byspildevand¹ blev vedtaget i 1991. Formålet med dette direktiv er at beskytte miljøet mod negative påvirkninger fra spildevandsudledninger fra byområder og bestemte industrier. Medlemsstaterne skal sikre, at spildevand fra alle byområder med over 2 000 indbyggere opsamles og renses i overensstemmelse med EU's minimumsstandarder. Medlemsstaterne skal også udpege "følsomme områder" i henhold til direktivets kriterier, for hvilke der gælder strengere standarder og frister. Desuden aflægger medlemsstaterne hvert andet år rapport om gennemførelsen af direktivet. Disse oplysninger offentliggøres derefter af Kommissionen.

En dybdegående Refit-evaluering² ("evalueringen") af direktivet blev afsluttet i 2019 og bekræftede, at gennemførelsen af dette direktiv har ført til en betydelig reduktion i udledningen af forurenende stoffer. I EU renses spildevandet fra omkring 22 000 byer, der svarer til en forurening på omkring 520 mio. personækvivalenter (PE)³, i centraliserede systemer. Betydningen heraf for kvaliteten af EU's søer, floder og have er synlige og håndgribelige.

En hovedårsag til direktivets effektivitet er, at kravene er enkle, hvilket muliggør en enkel håndhævelse. I dag opsamles 98 % af EU's spildevand på passende vis, og 92 % renses på passende vis, selv om enkelte medlemsstater stadig har vanskeligt ved at opnå fuld overholdelse. EU-midler yder vigtig støtte til at hjælpe medlemsstaterne med at foretage de nødvendige investeringer. I gennemsnit afsættes der hvert år 2 mia. EUR til investeringer i vandforsyning og sanitet i EU. Ifølge evalueringen har denne tilgang, der kombinerer håndhævelse og finansiel støtte, bidraget til at sikre en stadig stigende **høj grad af overholdelse** af direktivet.

Spildevandsoperatørerne er hovedsagelig (60 %) offentlige virksomheder, der ejes af kompetente offentlige myndigheder. De kan også være private virksomheder, der opererer for en kompetent offentlig myndighed, eller de kan være blandede selskaber. De er en del af et bundet marked, da personer og virksomheder, der er tilsluttet det offentlige kloaknet, ikke kan vælge deres operatører. Både evalueringen og høringsprocessen bekræftede, at sektoren først og fremmest reagerer på lovkrav.

Ved evalueringen blev der identificeret tre hovedgrupper af tilbageværende udfordringer, som dannede grundlag for definitionen af problemerne i forbindelse med konsekvensanalysen:

1. Resterende forurening fra bymæssige kilder: direktivets fokus er på forurening fra husholdninger, der opsamles og renses på centrale anlæg. Der er mindre vægt på andre kilder til byforurening, som efterhånden dominerer (mindre byer på under 2 000 PE, decentrale

¹ EFT L 135 af 30.5.1991.

² Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene SWD (2019) 700, "Evaluation of the Council Directive 91/271/EEC of 21 May 1991, concerning urban waste-water treatment".

³ Standardenheden til måling af forurening er "personækvivalenter" (PE). Den angiver den gennemsnitlige forurening, der udledes af én person pr. dag. Ud over udledninger fra EU-borgere renses også spildevand fra SMV'er, der er tilsluttet offentlige kloaksystemer, på centrale rensningsanlæg.

anlæg, forurening fra regnvand). Grænseværdierne for fjernelse af visse forurenende stoffer er nu forældede i forhold til de tekniske fremskridt, der er gjort siden 1991, og der er kommet nye forurenende stoffer til såsom mikroplast eller forurenende mikrostofer, som kan være skadelige for miljøet eller folkesundheden allerede ved meget lave koncentrationer.

2. Tilpasning af direktivet til den europæiske grønne pagt⁴: siden direktivets vedtagelse er der opstået nye samfundsmæssige udfordringer. Med den europæiske grønne pagt er der fastsat ambitiøse politiske mål om at bekæmpe klimaændringer, øge cirkulariteten i EU's økonomi og mindske miljøforringelsen. Der er behov for en yderligere indsats i spildevandssektoren for at: reducere drivhusgasemissionerne (34,45 mio. ton CO₂e om året — ca. 0,86 % af EU's samlede emissioner), reducere energiforbruget (ca. 0,8 % af det samlede energiforbrug i EU) og gøre den mere cirkulær ved at forbedre forvaltningen af slam (navnlig ved bedre genvinding af kvælstof og phosphor og eventuelt værdifuldt organisk materiale) og øge sikker genbrug af rensset vand.

3. Utilstrækkeligt og uensartet forvaltningsniveau: Evalueringen og OECD-undersøgelser viste, at driftseffektivitet og gennemsigtighed varierer meget fra én operatør til en anden. I en beretning fra Revisionsretten⁵ blev det også fremhævet, at princippet om, at forureneren betaler, ikke anvendes i tilstrækkelig grad. Overvågnings- og rapporteringsmetoderne kan forbedres, navnlig gennem yderligere digitalisering. Endelig har den nylige covid-19-krise vist, at spildevand er en meget hurtig og pålidelig kilde til nyttige folkesundhedsdata, hvis de kompetente myndigheder for sundhed og spildevandsforvaltning er velkoordinerede.

Revisionen af direktivet er et af de målbare resultater af handlingsplanen for nulforurening. Hovedformålet er at tackle ovennævnte udfordringer på en omkostningseffektiv måde, samtidig med at direktivet forbliver så enkelt som muligt for at sikre den korrekte gennemførelse og håndhævelse af dets krav.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Revisionen af direktivet om rensning af byspildevand forventes at reducere udledningen af forurening fra byområder yderligere. I den forstand er det direkte forbundet med revisionen af listerne over forurenende stoffer i henhold til direktivet om miljøkvalitetskrav⁶ og grundvandsdirektivet⁷ — de to afledte direktiver i vandrammedirektivet⁸, der regulerer de acceptable niveauer af forurenende stoffer i overfladevand og grundvand. Revisionen af direktivet om rensning af byspildevand vil have en positiv indvirkning på de fremtidige revisioner af havstrategirammedirektivet⁹ og på revisionen af badevandsdirektivet¹⁰. Den er også forbundet med revisionen af direktivet om industrielle emissioner¹¹ og den dertil knyttede revision af E-PRTR-forordningen¹², da nogle industrielle emissioner opsamles i offentlige kloaknet. Yderligere foranstaltninger, der indgår i revisionen af direktivet om rensning af byspildevand for yderligere at reducere forurenende mikrostofer, navnlig som

⁴ COM(2019) 640 final.

⁵ Særberetning 12/2021: "Princippet om, at forureneren betaler: inkonsekvent anvendelse på tværs af EU's miljøpolitikker og foranstaltninger".

⁶ EUT L 348 af 24.12.2008.

⁷ EUT L 372 af 27.12.2006.

⁸ EFT L 327 af 22.12.2000.

⁹ EUT L 164 af 25.6.2008.

¹⁰ EUT L 64 af 4.3.2006.

¹¹ EUT L 334 af 17.12.2010.

¹² EUT L 33 af 4.2.2006.

følge af brugen af lægemidler og produkter til personlig pleje, vil bidrage til en forsvarlig gennemførelse af kemikaliestrategien med bæredygtighed for øje og lægemiddelstrategien¹³.

Handlingsplanen for den cirkulære økonomi¹⁴ viser klart, at der er behov for en bedre integration af byspildevandssektoren i den cirkulære økonomi. Dette er særlig relevant for direktivet om slam fra rensningsanlæg¹⁵, som regulerer anvendelsen af slam fra rensningsanlæg i landbruget og har konsekvenser for det forslag til jordbundsbeskyttelse, der blev bebudet i EU's jordbundsstrategi.

Der er direkte forbindelser til EU's biodiversitetsstrategi, da en reduktion af vandforureningen gavner økosystemerne direkte. Foranstaltninger, der skal gøre byerne grønnere, såsom dem, der følger af forordningen om naturgenopretning¹⁶, kan ikke blot skabe gode levesteder for bestøvere, fugle og andre arter, men også bidrage direkte til at bekæmpe forurening i forbindelse med regnvand og samtidig forbedre den overordnede livskvalitet. Bedre forvaltning af byområdernes vand vil også bidrage til klimatilpasning.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Den nye geopolitiske virkelighed kræver, at EU drastisk fremskynder omstillingen til ren energi for at bringe sin afhængighed af upålidelige leverandører og prisvolatile fossile brændstoffer til ophør. I overensstemmelse med målene i REPower EU-planen¹⁷ og forslaget til retsakt COM(2022) 222 om ændring af direktivet om vedvarende energi, som udpeger rensningsanlæg for spildevand som "særligt egnede områder", forventes revisionen af direktivet at bidrage direkte til disse mål ved at fastsætte et klart og konkret mål om at opnå energineutralitet i spildevandssektoren senest i 2040. Erfaringerne fra de medlemsstater, der er længst fremme, viser, at dette kan opnås gennem en kombination af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten i overensstemmelse med princippet om "energieffektivitet først" og gennem produktion af vedvarende energi, navnlig biogas fra slam, som kan erstatte import af naturgas.

Dette mål er fuldt ud i overensstemmelse med EU's mål om klimaneutralitet som fastsat i den europæiske klimalov¹⁸ kombineret med forordningen om indsatsfordeling¹⁹, som kræver, at medlemsstaterne reducerer deres drivhusgasemissioner fra sektorer uden for ETS, i overensstemmelse med nationale mål. Det er også i overensstemmelse med det nylige omarbejdede forslag til direktiv om energieffektivitet²⁰, som har et årligt reduktionsmål på 1,7 % af energiforbruget for alle offentlige organer, med forslaget fra 2021 om en revision af direktivet om vedvarende energi²¹ og med REPowerEU-planen, som sætter et mere ambitiøst mål om 45 % vedvarende energi senest i 2030. Initiativet kan også bidrage til REPowerEU-planens mål om at øge produktionen af biomethan i EU til 35 mia. kubikmeter i 2030 og til [Kommissionens forslag COM\(2021\) 805 fra 2021 til en forordning, der har til formål at reducere metanemissioner](#).

Revisionen af dette direktiv er også i fuld overensstemmelse med de endelige forslag fra konferencen om Europas fremtid, navnlig forslagene om bekæmpelse af forurening, mere

¹³ COM(2020) 761 final.

¹⁴ COM(2020) 98 final.

¹⁵ EUT L 181 af 4. juli 1986.

¹⁶ COM(2022) 304 final.

¹⁷ COM(2022) 108 final.

¹⁸ EUT L 243 af 9.7.2021.

¹⁹ EUT L 156 af 19.6.2018.

²⁰ EUT L 315 af 14.11.2012.

²¹ COM(2021) 557 final.

specifikt forslag 2.7 om at beskytte vandkilder og bekæmpe forurening af floder og have, herunder gennem forskning og bekæmpelse af mikroplastforurening.

Endelig vil dette forslag bidrage direkte til princip 20 i den europæiske søjle for sociale rettigheder²². EU er også engageret i 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og dens mål for bæredygtig udvikling, i denne sammenhæng navnlig mål 6 om lige adgang til egnet sanitet og hygiejne for alle.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Det nuværende direktiv om rensning af byspildevand er baseret på artikel 192, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)²³, der fastsætter, at "Unionens politik på miljøområdet tager sigte på et højt beskyttelsesniveau under hensyntagen til de forskelligartede forhold, der gør sig gældende i de forskellige områder i Unionen. Den bygger på forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden og princippet om, at forureneren betaler." Indsatsen inden for spildevandsforvaltning skal derfor være i overensstemmelse med disse centrale bestemmelser og ses i lyset af den delte kompetence med medlemsstaterne. Det betyder, at EU kun kan lovgive under behørig hensyntagen til principperne om nødvendighed, nærhed og proportionalitet.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

EU's indsats er fortsat afgørende for at sikre, at en forbedret vandkvalitet i floder, søer, grundvand og have kommer alle mennesker, der bor i EU, til gode. Da 60 % af EU's vandområder er grænseoverskridende, er det nødvendigt at sikre samme beskyttelsesniveau overalt og i samme tempo for at undgå risikoen for, at nogle medlemsstaters indsats går tabt på grund af manglende fremskridt i andre. Evalueringen har vist, at direktivet var en enestående drivkraft for investering i de nødvendige infrastrukturer i de fleste medlemsstater.

Evalueringen bekræftede også, at EU's indsats har potentiale til yderligere at sikre et **ensartet niveau af miljø- og sundhedsbeskyttelse** i alle medlemsstater. I løbet af de sidste 30 år med gennemførelsen af direktivet om rensning af byspildevand er kvaliteten af badevandsområder (og dermed turisme og fritidsaktiviteter), af det vand, der bruges til fremstilling af drikkevand, og af vandområder generelt enten blevet bevaret eller i flere tilfælde forbedret. Den nylige covid-19-pandemi har demonstreret medlemsstaternes gensidige afhængighed med hensyn til spredning af virus. En effektiv, hurtig og harmoniseret sporing af patogener i spildevand kan være til gavn for hele EU. Uden en harmoniseret og integreret EU-indsats vil mulighederne for at spore nye virustyper og for at undersøge andre relevante **sundhedsparametre** i spildevand kun kunne realiseres i nogle få medlemsstater, typisk dem, der er længst fremme.

Der bør sikres bedre **adgang til sanitet** for alle, der bor i EU. Der bør også sikres lige **adgang for alle til centrale oplysninger** (om spildevandsoperatørens økonomiske og miljømæssige resultater). Alle medlemsstater står over for konsekvenserne af klimaændringerne, navnlig for deres hydrologiske regimer. Regnforholdene har ændret sig, hvilket — ud over oversvømmelser — øger risikoen for forurening som følge af urensset

²² COM(2021) 102 final.

²³ EUT C 326 af 26.10.2012.

regnvand (byspildevand og overløb efter voldsomt uvejr). Også nyfremkomne forurenende stoffer, såsom forurenende mikrostofer eller mikroplast, er til stede i alle medlemsstater. Dette er også tilfældet for de fleste af de resterende forureningskilder fra byerne, som påvirker vandkvaliteten i alle medlemsstater. Derudover er drivkræfterne bag de identificerede problemer meget ens fra den ene medlemsstat til den anden.

Endelig viste evalueringen, at EU-standarder var en afgørende drivkraft for udviklingen af en globalt **konkurrencedygtig vandindustri i EU**. Siden vedtagelsen af direktivet er der blevet skabt en række store globalt førende virksomheder inden for spildevandsrensning, som eksporterer deres tjenester over hele verden. En yderligere modernisering af EU's standarder, f.eks. med nye krav til forurenende mikrostofer eller energiforbrug, vil stimulere **innovation** og i sidste ende skabe **stordriftsfordele**.

- **Proportionalitetsprincippet**

Den foretrukne løsningsmodel omfatter en **forholdsmæssig pakke** af foranstaltninger, der blandt alle de mulige løsninger **optimerer forholdet mellem kvalitet og pris** (se afsnit 7.1 i konsekvensanalysen for yderligere oplysninger). Der blev lagt særlig vægt på at finde en optimal løsning baseret på:

- analysen af omkostninger og fordele (eller omkostningseffektivitetsanalysen i tilfælde af forurenende mikrostofer, hvis der ikke findes en pålidelig metode til at værdisætte fordele): de **værdiskabende fordele er konsekvent højere end omkostningerne** for hver enkelt foranstaltning i den foretrukne løsningsmodel i alle medlemsstater
- **reduktion af den administrative byrde og håndhævelse**: ved kun at fokusere på et begrænset antal anlæg eller byområder kan der opnås betydelige resultater med hensyn til nøgleparametre såsom forureningsreduktion, energiforbrug og drivhusgasemissioner, samtidig med at den administrative byrde holdes på et forholdsmæssigt niveau, og der sikres en høj grad af håndhævelse
- indførelse af en **risikobaseret tilgang** for de fleste af de foreslåede foranstaltninger, som vil bidrage til at sikre, at der investeres der, hvor der er behov for det.

Når det var nødvendigt for at nå frem til optimale lokale løsninger, blev fleksibiliteten overladt til de nationale eller lokale myndigheder. Dette er f.eks. tilfældet med målet om engineutralitet eller med hensyn at reducere emissioner fra regnvand takket være planer for integreret vandressourceforvaltning.

- **Valg af retsakt**

Initiativets mål kan bedst nås gennem en omarbejdning af direktivet, der — som det fremgår af Refit-evalueringen — er den mest hensigtsmæssige retsakt til regulering af opsamling og rensning af byspildevand.

Et direktiv pålægger medlemsstaterne at nå målene og gennemføre foranstaltningerne i deres nationale materielle og processuelle retssystemer. Denne tilgang giver medlemsstaterne mere frihed, når de skal gennemføre en EU-foranstaltning, end en forordning, da medlemsstaterne kan vælge de bedst egnede midler til at gennemføre foranstaltningerne i direktivet.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSETER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Refit-evalueringen af direktivet om rensning af byspildevand blev gennemført i 2019. Ud over de tre vigtigste udfordringer, der blev identificeret ved evalueringen (se ovenfor), viste vurderingen af direktivets effektivitet, at det har været **vellykket med hensyn til at reducere belastningen fra udvalgte forurenende stoffer** fra forureningskilder i byerne (husholdnings-/byspildevand og lignende industriforurening). Belastningen med biokemisk iltforbrug, kvælstof og fosfor i rensset spildevand faldt i EU med henholdsvis 61 %, 32 % og 44 % mellem 1990 og 2014. Dette har klart forbedret kvaliteten af EU's vandområder.

Vurderingen viste, at direktivet overordnet set er internt sammenhængende. Direktivet om rensning af byspildevand fungerer generelt i synergi med anden EU-lovgivning og bidrager i høj grad til at nå målene i **vandrammedirektivet, badevandsdirektivet og drikkevandsdirektivet**²⁴. Der er begrænset overlap med hensyn til aktiviteter der er omfattet både af direktivet om rensning af byspildevand og direktivet om industrielle emissioner. Generelt er der heller ingen problemer med sammenhæng med nyere EU-politikker, men der kan dog være et vist råderum til at forbedre sammenhængen mellem direktivet om rensning af byspildevand og klima- og energipolitikkerne.

Analysen af relevans og effektivitet viste, at der er behov for fortsat indgriben, ikke mindst fordi u hensigtsmæssigt rensset eller urensset byspildevand stadig er en af hovedårsagerne til, at EU's vandområder ikke opnår i det mindste en god tilstand i henhold til vandrammedirektivet. Desuden ser det videnskabelige samfund, de politiske beslutningstagere og den brede offentlighed den voksende evidens for **forurenende stoffer, der giver anledning til stigende bekymring**, herunder forurenende mikroorganismer såsom lægemidler og mikroplast i vandområder, som et stadig mere væsentligt spørgsmål.

Med hensyn til potentialet for den cirkulære økonomi indeholder direktivet om rensning af byspildevand begrænsede bestemmelser om genbrug eller genvinding af værdifulde komponenter fra slam. Disse er aldrig blevet strengt håndhævet, til dels på grund af manglen på stærke harmoniserede standarder på EU-plan og de potentielle risici for menneskers sundhed.

Vurderingen af EU-merværdien, som omfattede en vurdering af, om direktivet om rensning af byspildevand er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, viste bred anerkendelse blandt interessenterne af, at direktivet stadig er nødvendigt, og at det ville have negative virkninger at trække det tilbage. Direktivet støtter beskyttelsen af ca. 60 % af EU's grænseoverskridende vandområder mod de negative virkninger af spildevandsudledninger. Endelig blev der i evalueringen identificeret forskellige muligheder for at forenkle og for at udnytte digitaliseringen bedre, og de blev medtaget i revisionen af direktivet.

Evalueringen blev forbedret efter forslagene fra Udvalget for Forskriftskontrol (udtalelse af 17. juli 2019), navnlig for så vidt angår de vigtigste årsager til vanskelighederne med overholdelse i nogle medlemsstater, den bredere kontekst, der påvirker kvaliteten af vandet i EU, og betydningen af at tackle nye forurenende stoffer. Konklusionerne blev styrket, og der blev givet flere oplysninger om situationen i de enkelte medlemsstater.

²⁴ EUT L 435 af 23.12.2020.

- **Høringer af interessenter**

Evalueringen og derefter konsekvensanalysen blev underkastet en grundig høringsproces, der omfattede en række forskellige høringsaktiviteter som beskrevet i høringsstrategien. De metoder, der blev udvalgt til høring af interessenter, bestod af halvstrukturerede interviews, interaktive workshops og en bred offentlig onlinehøring for at nå ud til en bred vifte af interessenter om en række emner og en skriftlig høring om faktuelle oplysninger og antagelser med henblik på modelkonstruktion. Der blev afholdt en afsluttende konference for interessenter for at indhente synspunkter om de forskellige politiske løsningsmodeller, som Kommissionen har foreslået.

Den offentlige onlinehøring varede i 12 uger fra den 28. april til den 21. juli 2021. Der blev modtaget i alt 285 svar, og der blev indsendt 57 holdningsdokumenter. Den offentlige onlinehøring indsamlede respondenternes synspunkter om problemerne i forbindelse med spildevandsforurening og om, hvordan disse problemer bedst kan løses. Respondenterne bedømte erklæringer eller foreslåede foranstaltninger på en skala fra én (mindst enig/effektiv) til fem (mest enig/effektiv).

Medlemsstaterne er blevet hørt ved flere lejligheder. Et særligt møde med eksperter fra medlemsstaterne hjalp med at identificere bedste praksis og gode muligheder ved processens begyndelse. Dette blev afsluttet i 2020 med en særlig høring af hver medlemsstat for at opbygge et solidt udgangspunkt (se nedenfor). Derudover blev der afholdt fire tematiske onlineworkshops i 2021 om i) overvågning og rapportering, ii) spildevand og slam, iii) omkostninger og fordele og iv) integreret vandovervågning. Der blev afholdt en virtuel afsluttende konference for interessenter den 26. oktober 2021 for at præsentere løsningsmodellerne og de første resultater af konsekvensanalysen (312 deltagere fra 226 organisationer i 27 medlemsstater).

Generelt var der bred enighed blandt interessenterne om nødvendigheden af at revidere og modernisere direktivet og om de løsningsmodeller, der skal overvejes i forbindelse med konsekvensanalysen. Der er generel opbakning om de foranstaltninger, der indgår i den foretrukne løsningsmodel, dog med visse nuancer afhængigt af løsningsmodel og interessentgruppe.

Der var f.eks. bred enighed blandt interessenterne om behovet for at tage fat på problemet med forurenende mikrostofer i spildevand. Bortset fra nogle interessenter fra erhvervslivet (en del af den kemiske og farmaceutiske industri) støttede alle interessenter, herunder vandrelaterede virksomheder, kravet om at fjerne forurenende mikrostofer. De fleste interessenter insisterede ligeledes på vigtigheden af foranstaltninger ved forureningskilden, men også på behovet for bedre at anvende princippet om, at forureneren betaler, ved at gøre producenterne økonomisk ansvarlige for de omkostninger, der er forbundet med den yderligere rensning, der er nødvendig for at fjerne forurenende mikrostofer. Det udvidede producentansvar fik bred opbakning fra de fleste interessenter, undtagen fra medicinalindustrien og den kemiske industri, som generelt ikke går ind for et sådant system, men i stedet argumenterer for, at det finansielle ansvar enten bør deles af alle aktører i kæden (fra industri til forbrugere) eller overtages af de offentlige myndigheder.

Energisyn fik bred støtte, mens EU-baserede mål for energineutralitet i mindre grad blev støttet af medlemsstater eller lokale myndigheder end af andre interessenter. Yderligere feedback fra de vigtigste repræsentanter for vandindustrien viste vilje til at inkludere både energi- og klimaneutralitetsmål med en kortere frist (2030) end den, der er fastsat i denne rapport. De fleste medlemsstater, der er førende på området, støttede klart et EU-dækkende mål svarende til deres eget mål. Endelig udbad interessenterne sig mere klarhed om visse

aspekter såsom kriterierne for udpegning af "følsomme" områder, der er udsat for eutrofiering.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Ud over høringen af interessenter blev de følgende vigtigste informationskilder anvendt til at udarbejde konsekvensanalysen:

Modeller udviklet af Det Fælles Forskningscenter: Gennem flere år har Det Fælles Forskningscenter udviklet modeller for kvalitet og kvantitet af vand i EU. Disse modeller blev tilpasset de politiske spørgsmål i forbindelse med evalueringen og konsekvensanalysen.

Høring af ad hoc-eksperter: under ledelse af Det Fælles Forskningscenter og Generaldirektoratet for Miljø (GD ENV) blev minikonsortiet af eksperter hørt om specifikke politiske spørgsmål (egnede individuelle systemer, antimikrobiel resistens, fælles kloakoverløb og by afløb, næringsstoffer, mikroplast og drivhusgasemissioner). For hvert emne blev der udarbejdet en rapport, som blev anvendt direkte i konsekvensanalysen eller til at forbedre Det Fælles Forskningscenters model. Alle rapporter forventes offentliggjort i de kommende måneder.

Støtte fra **Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD):** GD ENV samarbejdede med OECD om at udvikle en gavnlighedsmetode for konsekvensanalysen. OECD har også udarbejdet flere rapporter til støtte for Refit-evalueringen. Desuden fremlagde OECD en analyse af spørgsmålene vedrørende gennemsigthed og forvaltning.

Dybdegående høring af medlemsstaterne: der blev afholdt en særlig høring af hver enkelt medlemsstat i 2020 for at fastlægge et solidt referencescenarie og indsamle dokumentation om bedste praksis. For hvert land blev der udfyldt et datablad med den hypotese, som Det Fælles Forskningscenter havde til hensigt at anvende i forbindelse med udarbejdelsen af modellen. Alle medlemsstater bidrog med ad hoc-input under denne høring.

Til støtte for konsekvensanalysen blev der tildelt to støttekontrakter til **eksterne konsulenter**, én til den generelle konsekvensanalyse og en anden til vurdering af gennemførligheden af et system for udvidet producentansvar for forurenende mikrostofer.

- **Konsekvensanalyse**

Der er udført en konsekvensanalyse. Resuméet og den positive udtalelse fra Udvalget for Forskriftskontrol af 3. juni 2022 er tilgængeligt via følgende link: [Kommissionens dokumenter \(europa.eu\)](#)

For hvert problem, der blev påpeget i forbindelse med evalueringen, blev de politiske løsningsmodeller identificeret på grundlag af bedste praksis i medlemsstaterne og en grundig høring af interessenterne. Løsningsmodeller, der ikke fik opbakning fra interessenterne eller var for komplekse at gennemføre, blev forkastet på et tidligt tidspunkt. Der blev udviklet forskellige ambitionsniveauer, der spænder fra lavt ambitionsniveau (foranstaltninger, der kun anvendes på større anlæg) til højt ambitionsniveau (samme foranstaltninger, men også for

mindre anlæg)²⁵ med et mellemliggende ambitionsniveau baseret på en risikobaseret tilgang (foranstaltninger, der kun træffes, hvis der er en risiko for miljøet eller folkesundheden).

For nogle spørgsmål viste høringen, at mulighederne er begrænsede — f.eks. for ikke-centraliserede anlæg (dvs. egnede individuelle systemer), gennemsigtighed eller overvågning af sundhedsparametre. Med hensyn til andre problemer (store regnvandsmængder eller energiforbrug) blev der i overensstemmelse med nærhedsprincippet indbygget tilstrækkelig fleksibilitet til at gøre det muligt at udforme de mest omkostningseffektive løsninger på lokalt plan.

Løsningsmodellernes virkninger blev vurderet ved hjælp af en model, der er udviklet af Det Fælles Forskningscenter, og som allerede er udviklet og anvendt til Refit-evalueringen. Et **referencescenarie** (under forudsætning af, at det eksisterende direktiv overholdes fuldt ud med yderligere frister for nogle medlemsstater) og et **maksimalt gennemførligt scenarie** blev udviklet som sammenligningsgrundlag.

For hvert problem var valget af den foretrukne løsning baseret på flere kriterier: omkostninger/fordele, omkostninger/effektivitet, hvor meget det vil bidrage til målene i den europæiske grønne pagt, reduktion af vandforurening, håndhævelse og reduktion af den administrative byrde. Den foretrukne løsningsmodel omfatter en **forholdsmæssig pakke** af foranstaltninger, der blandt alle de mulige løsninger **optimerer forholdet mellem kvalitet og pris**

De følgende hovedforanstaltninger vil gradvis blive anvendt frem til 2040.

Direktivets **anvendelsesområde** vil blive udvidet til byområder med **over 1 000 PE**.

Der vil blive udviklet **nye standarder** for decentrale faciliteter (**egne individuelle systemer**), mens medlemsstaterne vil skulle indføre en **effektiv inspektion** af disse faciliteter.

For at reducere forureningen fra regnvand vil medlemsstaterne skulle udarbejde og gennemføre **planer for integreret vandressourceforvaltning** i alle store byområder og i de byområder med over 10 000 PE, hvor der er en risiko for miljøet. **Forebyggende foranstaltninger** vil blive prioriteret, herunder grøn infrastruktur, og **optimering** af de eksisterende opsamlings-, opbevarings- og rensningssystemer gennem bedre udnyttelse af digitaliseringen baseret på klart definerede standarder og specifikationer.

Udledningen af næringsstoffer vil blive yderligere reduceret med **strengere grænseværdier** for rensning af kvælstof og phosphor. Disse nye standarder vil blive systematisk anvendt på alle større anlæg over 100 000 PE, men også på alle anlæg over 10 000 PE, der er beliggende i områder, hvor eutrofiering fortsat er et problem.

Der vil blive fastsat **nye grænseværdier** for **forurenende mikrostofer**, hvor det er nødvendigt med yderligere rensning. Dette kommer til at gælde først for alle store anlæg og derefter for anlæg på over 10 000 PE, hvor der er en risiko for miljøet eller folkesundheden på grundlag af klare og enkle kriterier.

Der vil blive fastsat et system for **producentansvar** rettet mod lægemidler og personlige plejeprodukter — de to vigtigste kilder til skadelige forurenende mikrostofer — for at **dække**

²⁵ Tærsklen for "større" anlæg blev sat til 100 000 PE under hensyntagen til, at 46 % af den samlede belastning modtages af et relativt lille antal "større" anlæg (974). En anden tærskel på 10 000 PE blev fastsat ud fra, at 81 % af belastningen modtages i 7 527 anlæg over 10 000 PE.

de ekstra omkostninger til rensning for forurenende mikrostofer og **tilskynde til** markedsføring af **mindre skadelige produkter** i EU²⁶.

Medlemsstaterne vil skulle foretage en bedre overvågning og **spore industriel forurening allerede ved forureningskilderne**. Formålet er at øge mulighederne for at genanvende slam og rensset vand og mindske risikoen for, at stoffer, der ikke kan fjernes, udledes i miljøet, og at rensningsanlæg ikke fungerer korrekt.

Der vil senest i 2040 blive fastsat et mål på nationalt plan om **energinutralitet** for alle rensningsanlæg på over 10 000 PE i overensstemmelse med den bedste praksis, der allerede anvendes i nogle medlemsstater — mere specifikt skal den energi, der forbruges i sektoren, svare til produktionen af vedvarende energi fra sektoren — og derfor kræves der **energisynd**²⁷ for alle anlæg over 10 000 PE.

For at **forbedre forvaltningen** af sektoren vil spildevandsoperatørerne blive anmodet om at overvåge og udarbejde **gennemsigtige centrale resultatindikatorer**.

Adgangen til sanitet vil blive forbedret på en måde, der er i fuld overensstemmelse med det nyligt vedtagne reviderede drikkevandsdirektiv, hvor adgangen til vandforsyning også er blevet forbedret.

Overvågning og rapportering vil blive forbedret for bedre at udnytte de muligheder, som **digitaliseringen** giver.

Medlemsstaterne vil skulle tilrettelægge samarbejdet mellem deres **kompetente myndigheder på sundheds- og spildevandsområdet**, således at der indføres permanent overvågning af centrale folkesundhedsparametre såsom tilstedeværelsen af visse virus, f.eks. sars-CoV-2.

2040 blev valgt som frist for at **give medlemsstaterne tilstrækkelig tid** til at foretage de nødvendige investeringer. Der vil blive medtaget foreløbige mål for at sikre en gradvis gennemførelse af direktivet og sikre, at der gribes ind på et tidligt tidspunkt i tilfælde af forsinkelser i nogle medlemsstater.

Senest i 2040, hvor alle foranstaltninger forventes at være på plads, kan de vigtigste virkninger af den foretrukne løsningsmodel sammenfattes således:

- Med hensyn til **vandforurening** vil den samlede forurening sammenlignet med referencescenariet blive reduceret med 4,8 mio. PE (eller 105 014 ton) for BOD, 56,4 mio. PE for kvælstof (eller 229 999 ton), 49,6 mio. PE (eller 29 678 ton) for phosphor, 77,4 mio. PE for den toksiske belastning med forurenende mikrostofer og 24,8 mio. PE for *E. Coli*. Udledningen af mikroplast vil blive reduceret med 9 %, hovedsagelig gennem foranstaltninger til forbedring af forvaltningen af regnvand.

²⁶ Det planlagte system vil svare til de systemer, der er indført for håndtering af fast affald: importører og producenter vil være økonomisk ansvarlige for at fjerne den forurening, der forårsages af deres produkter. I dette tilfælde er det lægemidler og personlige plejeprodukter, der er hovedkilderne til forurenende mikrostofer.

²⁷ Energisyndet vil omfatte en systematisk identifikation af potentialet for omkostningseffektiv anvendelse eller produktion af vedvarende energi i overensstemmelse med kriterierne i bilag VI i Kommissionens forslag til omarbejdning af direktivet om energieffektivitet (COM (2021) 558 final).

- Med de planlagte foranstaltninger til at opnå energineutralitet og yderligere rensning for kvælstof vil **drivhusgasemissionerne** blive reduceret med 4,86 mio. ton (**37,32 % af de undgåelige emissioner** fra sektoren), hvilket er i overensstemmelse med målene i EU's klimalov og Fit for 55-pakken.
- Fra 2040 vil de **samlede omkostninger** beløbe sig til 3,848 mia. EUR om året, hvilket er **lavere end de forventede værdiskabende fordele** (6,643 mia. EUR om året i 2040). Denne konklusion gælder på EU-plan, men også for hver medlemsstat. Ekstraomkostningerne forventes at blive dækket af en kombination af vandtakster (51 %), offentlige budgetter (22 %) og den nye ordning for producentansvar (27 %) med rensning for forurenende mikrostofer.

Med hensyn til, hvem der er berørt, er **spildevandsoperatørerne** ansvarlige for opsamling, rensning, overvågning og korrekt udledning af spildevandsstrømme. En ændring af direktivet om rensning af byspildevand vil have direkte indvirkning på dem. Der vil være behov for yderligere investeringer, navnlig for at forbedre forvaltningen af næringsstoffer, men også for at kunne rense for forurenende mikrostofer. Der vil også være behov for investeringer i energineutralitet, selv om disse investeringer vil være rentable på mellemlang/lang sigt.

Befolkningen påvirkes, da vandtakster og -afgifter betales af befolkningen til spildevandssektoren. I 2040 vil den forventede gennemsnitlige **stigning i vandtaksterne** beløbe sig til **2,3 % på EU-plan** med visse forskelle mellem medlemsstaterne afhængigt af deres finansieringsstrategier. Som beskrevet i konsekvensanalysen vil denne forventede stigning **ikke påvirke** vandforsyningsens overordnede **prisoverkommelighed** i nogen medlemsstat. Det er vigtigt at sikre gennemsigtig adgang til oplysninger om spildevandsrensning, herunder sammenhængen mellem vand, energi og klima. Offentligheden vil drage fordel af rent drikke- og badevand, forbedring af vandets økologiske tilstand, bevarelse af biodiversiteten og forbedring af reaktionsevnen ved eventuelle sygdomsudbrud.

Industrisektoren for vand- og rensningsteknologi vil drage direkte fordel af strengere standarder og af foranstaltninger til at udvide direktivets anvendelsesområde til mindre byområder, optimere driften og reducere energiforbruget og drivhusgasemissionerne. Den foretrukne løsning vil medføre **nye forretningsmuligheder** for at udvikle nye rensningsteknikker og samtidig reducere energiforbruget og drivhusgasemissionerne. Innovationen vil blive styrket, hvilket vil bevare en komparativ fordel for EU's vandindustri. **Producenterne af personlige plejeprodukter og medicinalindustrien** vil skulle oprette nye producentansvarsorganisationer og finansiere disses aktiviteter. Disse industrier vil kunne vælge enten at lægge disse nye omkostninger til prisen på deres produkter (en stigning på højst 0,59 %) eller at reducere deres fortjenstmargener på dem (gennemsnitlig maksimal virkning på 0,7 %).

- **Målrettet regulering og forenkling**

I overensstemmelse med konklusionerne af Refit-evalueringen vil der blive indført visse **præciseringer og forenklinger** i det reviderede direktiv. Dette er f.eks. tilfældet for regnvand og egnede individuelle systemer, hvor de nye krav vil præcisere, hvad der forventes af medlemsstaterne. Nogle **forældede artikler** vil blive fjernet fra teksten, f.eks. muligheden for at udpege "mindre følsomme" områder eller for at reducere kravene i kystzoner — begge muligheder er kun blevet anvendt i én region i én medlemsstat. Der blev også gjort en indsats for at **begrænse rapporteringen til væsentlige elementer**, som vil blive anvendt til at vurdere overholdelsen eller spore fremskridt med emissionsreduktioner. Disse bestræbelser

kombineret med brugen af digitale værktøjer forventes at begrænse den administrative byrde og samtidig forbedre kvaliteten og aktualiteten af de indsamlede data.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget forventes at forbedre de grundlæggende rettigheder ved at forbedre adgangen til sanitet, navnlig for marginaliserede og sårbare personer, på en måde, der er i fuld overensstemmelse med det nyligt reviderede drikkevandsdirektiv (herunder lignende bestemmelser om adgang til vand).

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Finansieringsoversigten vedrørende de budgetmæssige virkninger og de menneskelige og administrative ressourcer, der er nødvendige for dette forslag, er indarbejdet i finansieringsoversigten for nulforureningspakken, der fremlægges som en del af forslaget til revision af listerne over forurenende stoffer, der påvirker overfladevand og grundvand.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Gennemførelsesplanlægningen for de vigtigste aktioner i den foretrukne løsningsmodel er sammenfattet i tabel 2 nedenfor. I 2025 vil der være yderligere overvågningsaktiviteter på plads: disse vedrører industriudledning, sundhedsrelaterede parametre og centrale resultatindikatorer samt foranstaltninger til forbedring af gennemsigtigheden. Nationale databaser og EU-databaser med alle de elementer, der er nødvendige for at kontrollere overholdelsen, vil være på plads, og kategorien "sårbare og marginaliserede personer" vil være defineret sammen med foranstaltninger til forbedring af adgangen til sanitet.

Forskellige indikatorer til **måling af succes** kan udledes af medlemsstaternes rapporter:

- den eksisterende overholdelsesgrad og afstanden til målet pr. medlemsstat og pr. rensningsniveau, som giver et fremragende overblik over direktivets gennemførelse
- antallet af anlæg, der kan rense for N/P-forurenende stoffer og forurenende mikro-stoffer og den dermed forbundne reduktion af N/P-udslip og toksisk belastning
- medlemsstaternes energiforbrug og de dermed forbundne drivhusgasemissioner
- antallet af byområder, der er omfattet af integrerede forvaltningsplaner for overløb efter voldsomt uvejr og byafløb, og deres overensstemmelse med EU's mål
- de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet for at forbedre adgangen til sanitet og bedre kontrol med egnede individuelle systemer, og en sammenfatning af de vigtigste sundhedsindikatorer, der overvåges i medlemsstaterne.

Andre data vil blive anvendt til specifikt at måle virkningerne af direktivet om rensning af byspildevand. Disse omfatter navnlig data indsamlet under vandrammedirektivet og havrammedirektivet om vandkvaliteten i vandrecipienter (floder, søer og have). Bilag 10 til konsekvensanalysen indeholder yderligere oplysninger om mulige parametre, der skal indberettes for at vurdere overholdelsen og måle direktivets succes.

Der kan forventes en første tilbundsgående evaluering af det reviderede direktiv i 2030, hvor de fleste investeringer i større anlæg burde være foretaget. Denne første evaluering vil gøre det muligt at vurdere det reviderede direktivs succes og de resterende udfordringer i forbindelse med dets gennemførelse. Om nødvendigt kan der overvejes afhjælpende foranstaltninger for at sikre fuld gennemførelse af det reviderede direktiv. Endnu en evaluering kunne overvejes inden 2040 med henblik på at forberede en eventuel revision af direktivet.

	2025	2030	2035	2040
Overløb efter voldsomt uvejr og byafløb (regnvand)	Overvågning på plads	Integrerede planer for byområder med over 100 000 PE samt risikoområder udpegede	Integrerede planer for udsatte byområder med mellem 10 000 og 100 000 PE	Vejledende EU-mål for alle byområder med over 10 000 PE
Egnede individuelle systemer	Regelmæssig inspektion i alle medlemsstater + Rapporteringer for medlemsstater med høj grad af egnede individuelle systemer	EU-standarder for egnede individuelle systemer		
Mindre byområder	Ny tærskel på 1 000 PE	Overholdelse for alle byområder med over 1 000 PE		
Kvælstof og phosphor	Udpegning af risikoområder (byområder med 10 000-100 000 PE)	Midlertidigt mål for fjernelse af kvælstof og phosphor i anlæg med over 100 000 PE + Nye standarder	Fjernelse af kvælstof og phosphor i alle anlæg med over 100 000 PE + Midlertidigt mål for risikoområder	Fjernelse af kvælstof og phosphor i alle risikoområder (med 10 000-100 000 PE)
Forurenende mikrostofer	Indførelse af ordninger for udvidet producentansvar	Risikoområder udpegede (10 000-100 000 PE) + Midlertidigt mål for anlæg over 100 000 PE	Alle anlæg over 100 000 PE udstyret + midlertidige mål for risikoområder	Alle anlæg ifm. risikoområder udstyret med avanceret rensning
Energi	Energisyn af anlæg over 100 000 PE	Syn af alle anlæg over 10 000 PE. Midlertidigt mål	Midlertidigt mål for energineutralitet	Opnået energineutralitet og reduktion af drivhusgasemissioner

Tabel 2: Gennemførelsesplanlægningen for de vigtigste foranstaltninger i den foretrukne løsning

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Artikel 1 — Genstand

Direktivets mål blev udvidet til ud over miljøbeskyttelse at omfatte beskyttelse af menneskers sundhed, reduktion af drivhusgasemissioner, forbedring af forvaltningen og gennemsigtigheden i sektoren, bedre adgang til sanitet og — efter den nylige covid-19-krise — regelmæssig overvågning af parametre i byspildevand, der er relevante for folkesundheden.

Artikel 2 — Definitioner

I overensstemmelse med konklusionerne i Refit-evalueringen er de eksisterende definitioner blevet præciseret. Der er tilføjet flere definitioner i forbindelse med de nye forpligtelser i direktivet, f.eks. "byafløb", "overløb efter voldsomt uvejr", "fælles og separate kloaksystemer", "tertiær og kvaternær rensning", "forurenende mikrostofer", "sanitet", "antimikrobiel resistens" osv.

Artikel 3 — Kloaknet

Forpligtelsen til at etablere kloaknet for byspildevand udvides til at omfatte alle byområder med 1 000 PE eller derover. Der indføres en ny forpligtelse til at sikre, at husholdninger tilsluttes kloaknet, hvor sådanne findes.

Artikel 4 — Individuelle systemer eller andre egnede systemer (egnede individuelle systemer) (ny)

Dette er en ny artikel, der delvist erstatter den tidligere artikel 3. Muligheden for at anvende individuelle systemer bevares, men er begrænset til særlige tilfælde. Med henblik herpå er der indført nye forpligtelser:

egnede individuelle systemer skal være korrekt udformet, godkendt og kontrolleret.

Der skal gives detaljerede begrundelser for deres anvendelse, hvis de tegner sig for mere end 2 % af den rensede mængde i byområder med 2 000 PE og derover.

Artikel 5 — Integrerede planer for forvaltning af byspildevand (ny)

Denne nye artikel indfører en forpligtelse til at udarbejde lokale integrerede planer for forvaltning af byspildevand for at bekæmpe forurening fra regnvand (byafløb og overløb efter voldsomt uvejr). Planernes skematiske indhold og mål, som skal tilpasses de lokale forhold, er baseret på den aktuelle bedste praksis og er nærmere beskrevet i bilag V. Der skal udarbejdes planer for alle byområder på 100 000 PE eller derover og for alle byområder på mellem 10 000 og 100 000 PE, hvor overløb efter voldsomt uvejr eller byafløb udgør en risiko for miljøet eller menneskers sundhed.

Artikel 6 — Sekundær rensning (tidligere artikel 4)

Forpligtelsen til at anvende sekundær rensning af byspildevand, inden det udledes i miljøet, udvides til at omfatte alle byområder på 1 000 PE eller derover (sammenlignet med 2 000 PE og derover i det eksisterende direktiv).

Artikel 7 — Tertiær rensning (tidligere artikel 5)

De væsentlige forpligtelser i denne artikel er blevet ændret, således at tertiær rensning nu er obligatorisk for alle større anlæg, der modtager en belastning på 100 000 PE eller derover. Tertiær rensning vil også skulle anvendes på udledninger fra byområder med mellem 10 000 og 100 000 PE i de områder, som medlemsstaterne har udpeget som følsomme over for eutrofiering.

Medlemsstaterne skal udpege de områder, der er følsomme over for eutrofiering på deres nationale område, ved at ajourføre deres nuværende liste over "følsomme områder", der er

udarbejdet i henhold til den tidligere artikel 5. De øvrige forpligtelser i denne artikel er blevet opretholdt og ajourført.

Artikel 8 — Kvaternær rensning (ny)

Denne nye artikel indfører en forpligtelse til at anvende yderligere rensning af byspildevand for at fjerne det bredest mulige spektrum af forurenende mikrostofer. Denne rensning skal senest den 31. december 2035 anvendes på alle rensningsanlæg for byspildevand, der modtager en belastning på mindst 100 000 PE. Senest den 31. december 2040 skal den også anvendes for alle byområder med en PE på mellem 10 000 og 100 000 i områder, hvor koncentrationen eller akkumuleringen af forurenende mikrostofer udgør en risiko for menneskers sundhed eller miljøet. Medlemsstaterne skal udpege disse områder på deres nationale område i overensstemmelse med kriterierne i denne artikel.

Artikel 9 — Udvidet producentansvar (ny)

Denne nye artikel indfører en forpligtelse for producenter (herunder importører) til at bidrage til omkostningerne ved den kvaternære rensning, der er omhandlet i direktivets artikel 8, i tilfælde, hvor de markedsfører produkter i medlemsstaterne, som medfører forurening af byspildevand med forurenende mikrostofer, når produktet er udtjent. Dette finansielle bidrag fastsættes på grundlag af mængden og toksiciteten af de markedsførte produkter.

Artikel 10 — Mindstekrav til producentansvarsorganisationer (ny)

Denne artikel fastsætter mindstekravene til de producentansvarsorganisationer, der er omhandlet i artikel 9, stk. 5.

Artikel 11 — Energieneutralitet i rensningsanlæg for byspildevand (ny)

Denne nye artikel indfører en forpligtelse om energineutralitet på nationalt plan for alle rensningsanlæg over 10 000 PE. Senest den 31. december 2040 skal medlemsstaterne sikre, at den samlede årlige mængde vedvarende energi, der produceres på nationalt plan af alle rensningsanlæg for byspildevand, svarer til den samlede årlige energimængde, der forbruges af alle sådanne rensningsanlæg. For at bidrage til at nå dette mål vil der regelmæssigt blive gennemført energisyn af rensningsanlæg for byspildevand med særligt fokus på at identificere og udnytte potentialet for biogasproduktion, samtidig med at udledningen af metan reduceres.

Artikel 12 — Grænseoverskridende samarbejde (tidligere artikel 9)

Denne artikel er blevet ændret en smule: der tilføjes et nyt stk. 2, som kræver, at Kommissionen om nødvendigt inviteres til at deltage i drøftelser mellem medlemsstaterne. Stk. 1 er blevet ændret for at tilføje en forpligtelse til øjeblikkelig meddelelse i tilfælde af tilfældig forurening for at tage hensyn til den nylige Oder-hændelse.

Artikel 13 — Lokale vejrforhold (tidligere artikel 10)

Artiklen er kun blevet ajourført på grund af den nye nummerering af artiklerne.

Artikel 14 — Udledning af industrispildevand (tidligere artikel 11)

Denne artikel er blevet ændret for at sikre, at de kompetente myndigheder, inden de giver særlige godkendelser til udledning af industrispildevand til kloaknet, hører operatørerne af rensningsanlæg for byspildevand, der er berørt af disse udledninger. Desuden skal der sikres regelmæssig overvågning af industrispildevand ved rensningsanlægs indløb og afløb, således at der kan træffes passende foranstaltninger til at identificere og imødegå eventuelle kilder til forurening. Disse omfatter om nødvendigt inddragelse af den særlige godkendelse.

Artikel 15 — Genbrug af vand og udledning af byspildevand (tidligere artikel 12)

Stk. 1 er blevet ændret med krav om, at medlemsstaterne systematisk skal fremme genanvendelsen af rensset spildevand fra alle rensningsanlæg for byspildevand.

Kravet om særlige godkendelser til udledning fra rensningsanlæg for byspildevand udvides i stk. 3 til nu at omfatte alle byområder med 1 000 PE og derover.

Artikel 16 — Udledning af bionedbrydeligt industrispildevand (tidligere artikel 13)

Stk. 1 er blevet ajourført (ny nummerering). Stk. 2 er blevet ændret for at sikre, at de krav, der er fastsat på nationalt plan for disse udledninger, mindst svarer til de i bilag I, del B, angivne krav.

Artikel 17 — Overvågning af byspildevand (ny)

Med denne nye artikel indføres et nationalt overvågningssystem for byspildevand til overvågning af relevante folkesundhedsparametre i byspildevand. Med henblik herpå skal medlemsstaterne senest den 1. januar 2025 oprette en koordineringsstruktur mellem de myndigheder, der er ansvarlige for folkesundhed og de myndigheder, der er ansvarlige for rensning af byspildevand. Denne struktur afgør overvågningens parametre, hyppighed og metode.

Indtil myndigheden med ansvar for folkesundheden fastslår, at sars-CoV-2-pandemien ikke udgør en risiko for befolkningen, vil byspildevand fra mindst 70 % af den nationale befolkning blive overvåget.

Endelig skal medlemsstaterne for alle byområder med 100 000 PE og derover også regelmæssigt overvåge antimikrobiel resistens ved afløbene fra rensningsanlæg for byspildevand.

Artikel 18 — Risikovurdering og risikostyring (ny)

Dette er en ny artikel. Medlemsstaterne har pligt til at vurdere de risici, som udledning af byspildevand medfører for miljøet og menneskers sundhed, og om nødvendigt træffe yderligere foranstaltninger ud over dette direktivs minimumskrav for at imødegå disse risici. Disse foranstaltninger bør, hvor det er relevant, omfatte opsamling og rensning af spildevand fra byområder med mindre end 1 000 PE, anvendelse af tertiær eller kvaternær rensning i byområder med under 10 000 PE og yderligere foranstaltninger til at reducere forureningen fra regnvand i byområder med under 10 000 PE.

Artikel 19 — Adgang til sanitet (ny)

Dette er en ny artikel. Medlemsstaterne vil skulle forbedre og opretholde adgangen til sanitet for alle, navnlig for sårbare og marginaliserede grupper.

Senest den 31. december 2027 skal medlemsstaterne også identificere kategorier af personer uden adgang eller med begrænset adgang til sanitet, vurdere mulighederne for at forbedre adgangen til sanitære faciliteter for sådanne personer og tilskynde til etablering af sikre og frit tilgængelige sanitære faciliteter i det offentlige rum i alle byområder med 10 000 PE eller derover.

Artikel 20 — Slam (tidligere artikel 14)

Denne artikel er blevet ajourført. Slam skal nu renses, genanvendes og nyttiggøres, når det er hensigtsmæssigt, i overensstemmelse med affaldshierarkiet som defineret i

affaldsrammedirektivet²⁸ og kravene i direktivet om slam fra rensningsanlæg²⁹, og det skal bortskaffes i overensstemmelse med kravene i affaldsrammedirektivet. For at sikre høje nyttiggørelsesrater, navnlig for kritiske stoffer såsom phosphor, vil Kommissionen få mandat til at fastsætte minimumsnyttiggørelsesrater.

Artikel 21 — Overvågning (tidligere artikel 15)

Der er indført nye forpligtelser. Medlemsstaterne skal nu overvåge forurening fra byafløb og overløb efter voldsomt uvejr, koncentrationer og belastninger af de forurenende stoffer, der er omhandlet i dette direktiv, i udledningerne fra rensningsanlæg for byspildevand samt forekomsterne af mikroplast (herunder i slam). I overensstemmelse med artikel 13 skal visse forurenende stoffer i industrispildevand desuden overvåges regelmæssigt ved rensningsanlæggenes indløb og afløb.

Artikel 22 — Oplysninger om overvågning af gennemførelsen (tidligere artikel 16)

Dette er en ny artikel. Bestemmelserne om rapportering forenkles og erstattes af et nyt system, som ikke indebærer egentlig rapportering, men derimod regelmæssig ajourføring af et nationalt datasæt, der er tilgængeligt for Det Europæiske Miljøagentur og Kommissionen. Dette vil sikre, at systemet effektiviseres ved at undgå store forsinkelser mellem indsamlingen af data og deres indberetning.

I henhold til denne artikel skal medlemsstaterne oprette datasæt til indsamling af data, der er relevante for byspildevand i henhold til dette direktiv. Dette kan f.eks. opnås ved at overvåge de parametre, der er anført i bilagene til dette direktiv, antimikrobiel resistens, relevante sundhedsparametre osv., men også parametre for foranstaltninger, der træffes for at sikre adgang til sanitet osv.

Disse datasæt skal hænge sammen med de datasæt, der er fastsat i henhold til artikel 18 i det omarbejdede drikkevandsdirektiv³⁰. Der er også fastsat bestemmelser om, at Det Europæiske Miljøagentur skal yde støtte.

Artikel 23 — Nationale gennemførelsesprogrammer (tidligere artikel 17)

Artiklen er blevet ændret. Forpligtelsen til at udarbejde et nationalt gennemførelsesprogram for dette direktiv opretholdes, og programmets minimumsindhold fastsættes. Disse programmer skal mindst omfatte i) en vurdering af, i hvor høj grad direktivet er gennemført i forhold til dets forskellige forpligtelser, ii) identifikation og planlægning af de investeringer, der er nødvendige for gennemførelsen, iii) et skøn over de investeringer, der er nødvendige for at renovere eksisterende infrastrukturer til rensning af byspildevand og iv) identifikation af potentielle kilder til finansiering.

Medlemsstaterne skal ajourføre deres nationale gennemførelsesprogrammer mindst hvert femte år og forelægge dem for Kommissionen, medmindre de kan påvise, at de overholder dette direktivs artikel 3, 4, 6, 7 og 8.

Artikel 24 — Information til offentligheden (ny)

Dette er en ny artikel. Medlemsstaterne skal sikre, at tilstrækkelige og ajourførte oplysninger om opsamling og rensning af byspildevand er tilgængelige online. Vigtige oplysninger om, i hvor høj grad infrastrukturen til rensning af byspildevand opfylder kravene i dette direktiv, mængden af opsamlet og rensset byspildevand pr. år for husstanden osv. skal også være

²⁸ EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3.

²⁹ EFT L 181 af 4.7.1986, s. 6.

³⁰ EUT L 435 af 23.12.2020, s. 1.

tilgængelige mindst én gang om året for alle brugere af kloaknet, i den mest hensigtsmæssige form, f.eks. på deres regninger.

Artikel 25 — Adgang til retsvæsenet (ny)

Denne nye artikel er i overensstemmelse med artikel 47 i koncessionen om grundlæggende rettigheder og implementerer Århuskonventionen med hensyn til adgang til retsvæsenet. Det bør være muligt for offentligheden og NGO'er at få de beslutninger, som medlemsstaterne træffer i henhold til dette direktiv, prøvet ved domstolene.

Artikel 26 — Erstatning (ny)

Der indføres en ny artikel om erstatning, som har til formål at sikre, at den berørte offentlighed i tilfælde af sundhedsskade, der helt eller delvist kan tilskrives en overtrædelse af nationale foranstaltninger vedtaget i medfør af dette direktiv, kan kræve og opnå erstatning for denne skade fra de relevante kompetente myndigheder og, hvis de er identificeret, de fysiske eller juridiske personer, der er ansvarlige for overtrædelsen.

Artikel 27 — Udøvelse af de delegerede beføjelser (ny)

Dette er en ny standardartikel til vedtagelse af delegerede retsakter.

Artikel 28 — Udvalg (tidligere artikel 18)

Dette er en ny standardartikel til vedtagelse af gennemførelsesretsakter.

Artikel 29 — Sanktioner (ny)

Med denne nye artikel præciseres minimumsindholdet af sanktioner, således at de er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, uden at dette berører direktiv 2008/99/EF om strafferetlig beskyttelse af miljøet³¹.

Artikel 30 — Evaluering (ny)

Denne nye artikel fastlægger rammerne for fremtidige evalueringer af direktivet (som fastsat i Kommissionens retningslinjer for bedre lovgivning). Den første evaluering forventes tidligst 10 år efter udløbet af dette direktivs gennemførelsesperiode.

Artikel 31 — Revision (ny)

Mindst hvert femte år forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om dette direktivs gennemførelse, ledsaget, hvis det er hensigtsmæssigt, af relevante lovgivningsmæssige forslag.

Artikel 32 — Ophævelse og overgangsbestemmelser (ny)

Denne nye artikel indfører bestemmelser, der tager hensyn til Mayottes særlige situation og opretholder det miljøbeskyttelsesniveau, der er fastsat i den tidligere artikel 5, indtil de nye krav i artikel 7 finder anvendelse.

Artikel 33 — Gennemførelse (tidligere artikel 19)

Denne artikel følger standardskabelonen.

Artikel 34 — Ikrafttræden (ny)

³¹ EUT L 328 af 6.12.2008, s. 28.

Denne artikel følger standardskabelonen. Direktivet træder i kraft 20 dage efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 35 — Adressater (tidligere artikel 20)

Artiklen forbliver uændret.

Den tidligere artikel 6 er udgået.

Denne artikel udgår af forenklingshensyn, da medlemsstaterne i praksis sjældent benytter muligheden for at udpege "mindre følsomme områder". Hvis denne mulighed skulle bibeholdes i det reviderede direktiv, ville det desuden modarbejde det generelle miljøbeskyttelsesniveau, der tilstræbes med revisionen af direktivet.

Den tidligere artikel 7 er udgået.

Forpligtelsen til at anvende passende rensning af byspildevand før udledning betyder, at medlemsstaterne skal overholde gældende EU-lovgivning, så relevansen af denne bestemmelse er derfor (juridisk) begrænset. Målet om at sikre en passende rensning af byspildevand inden den 31. december 2027 opretholdes kun for Mayottes vedkommende som en overgangsbestemmelse.

Den tidligere artikel 8 er udgået.

Denne artikel udgår, fordi den er forældet — medlemsstaterne skal nu opfylde kravene i artikel 4. Denne artikel var også knyttet til begrebet "mindre følsomme områder", som nu er blevet fjernet fra direktivet.

Bilag I

Del A — Kloaknet

Forbliver uændret.

Del B — Udledning fra rensningsanlæg for byspildevand til vandrecipienter

Ajourført med nye referencer og minimumskrav med hensyn til sekundær (tabel 1), tertiær (tabel 2) og kvaternær rensning (ny tabel 3).

Del C — Udledning af industrispildevand

Ændret og med fastsættelse af minimumsbetingelser for udstedelse af godkendelser til udledninger af industrispildevand som omhandlet i artikel 13. Der sikres sammenhæng med direktivet om industrielle emissioner³².

Del D — Referencemetoder til brug ved kontrol med og evaluering af resultater

Kravene til overvågning af udledninger af rensset byspildevand er blevet ajourført. For byområder med 100 000 PE og derover kræves mindst én prøve pr. dag.

Bilag II

³² EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17.

Denne del A svarer til de tidligere bilag II-kriterier for udpegning af "følsomme områder", som er blevet opretholdt og ajourført. Der er også tilføjet en liste over områder, som medlemsstaterne har udpeget som følsomme over for eutrofiering.

Bilag III — Liste over produkter, der er omfattet af artikel 9 om udvidet producentansvar (ny)

Produkter, der er omfattet af artikel 9 om udvidet producentansvar, er de produkter, der falder ind under anvendelsesområdet for en af de EU-retsakter, der er opført i dette bilag (lægemidler og kosmetik).

Bilag IV — Industrisektorer

Svarer til det tidligere bilag III og forbliver uændret.

Bilag V — Indholdet af de integrerede planer for forvaltning af byspildevand i henhold til artikel 5 (ny)

Dette bilag indeholder en oversigt over minimumsindholdet af de integrerede planer for forvaltning af byspildevand, der udarbejdes i henhold til artikel 5. Disse planer skal omfatte en analyse af udgangssituationen for afvandingsområdet for rensningsanlægget for byspildevand, fastlæggelse af mål for nedbringelse af forureningen som følge af overløb efter voldsomt uvejr og byafløb for dette område samt fastlæggelse af de foranstaltninger, der skal træffes for at nå disse mål.

Målene skal omfatte: i) et vejledende mål om, at overløb efter voldsomt uvejr ikke udgør mere end 1 % af et års opsamlet byspildevandsvolumen og -belastning, beregnet under tørre vejrforhold og ii) udfasning af udledninger af urensset byafløb gennem separate kloaksystemer, medmindre det påvises, at de er af tilstrækkelig kvalitet til ikke at have negative virkninger på recipientvandets kvalitet.

Bilag VI — Information til offentligheden (ny)

Dette bilag specificerer de oplysninger, der skal gives til offentligheden i henhold til den nye artikel 24.

Bilag VII (ny)

Dette er et standardbilag, som indeholder en liste over det ophævede direktiv og dets ændringer samt datoerne for deres gennemførelse og anvendelse.

Bilag VIII (ny)

Dette er den nye sammenligningstabel mellem Rådets direktiv 91/271/EØF og forslaget til det nye omarbejdede direktiv.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om rensning af byspildevand (omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –
under henvisning til ~~Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab~~
☒ traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ☒, særlig artikel ~~130~~ ☒ 192, stk.
1 ☒,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³³,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³⁴,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

↓ nyt

(1) Rådets direktiv 91/271/EØF³⁵ er blevet ændret væsentligt flere gange³⁶. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør direktivet af klarhedshensyn omarbejdes.

↓ 91/271/EØF Betragtning 1
(tilpasset)

~~Kommissionen blev ved Rådets resolution af 28. juni 1988 om beskyttelse af Nordsøen og andre farvande i Fællesskabet³⁷ opfordret til at fremsætte forslag til foranstaltninger på fællesskabsplan til rensning af byspildevand;~~

³³ EUT C [...] af [...], s. [...].

³⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

³⁵ Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40).

³⁶ Jf. bilag VII, del A.

³⁷ ~~EFT nr. C 209 af 9.8.1988, s. 3.~~

↓ 91/271/EØF Betragtning 2
(tilpasset)

~~forurening på grund af utilstrækkelig spildevandsrensning i en medlemsstat påvirker ofte andre medlemsstaters vandområder; handling på fællesskabsplan er således nødvendig i overensstemmelse med artikel 130 R;~~

↓ 91/271/EØF Betragtning 3

~~for at forebygge negative påvirkninger af miljøet som følge af udledning af utilstrækkeligt rensset byspildevand er der et generelt behov for sekundær rensning af byspildevand;~~

↓ 91/271/EØF Betragtning 4

~~i følsomme områder må der kræves mere vidtgående rensning, og i nogle mindre følsomme områder vil primær rensning kunne betragtes som tilstrækkelig;~~

↓ 91/271/EØF Betragtning 5

~~tilledning af industrispildevand til kloaknet samt udledning af spildevand og bortskaffelse af slam fra rensningsanlæg for byspildevand bør være underlagt generelle regler eller bestemmelser og/eller særlige godkendelser;~~

↓ 91/271/EØF Betragtning 6

~~for udledning fra visse industrisektorer af biologisk nedbrydeligt industrispildevand, der ikke tilledes rensningsanlæg for byspildevand, før det udledes til vandrecipienter, bør der gælde relevante krav;~~

↓ 91/271/EØF Betragtning 7

~~der bør tilskyndes til genanvendelse af slam fra spildevandsrensning; bortskaffelse af slam til overfladevand bør gradvis afvikles;~~

↓ 91/271/EØF Betragtning 8

~~der er behov for overvågning af rensningsanlæg, vandrecipienter og bortskaffelsen af slam for at sikre, at miljøet beskyttes mod negativ påvirkning fra spildevandsudledning;~~

↓ 91/271/EØF Betragtning 9

~~det er vigtigt at sikre, at oplysninger om udledning af byspildevand og slam offentliggøres i form af periodiske rapporter;~~

↓ 91/271/EØF Betragtning 10

~~medlemsstaterne bør udarbejde og forelægge Kommissionen nationale programmer for gennemførelsen af dette direktiv;~~

~~der bør nedsættes et udvalg, der kan bistå Kommissionen med gennemførelsen af dette direktiv og dets tilpasning til den tekniske udvikling~~

- (2) Med direktiv 91/271/EØF fastsættes de retlige rammer for opsamling, rensning og udledning af byspildevand og for udledning af bionedbrydeligt spildevand fra visse industrisektorer. Dets formål er at beskytte miljøet mod negative påvirkninger fra utilstrækkeligt rensede udledninger af byspildevand. Nærværende direktiv bør have samme formål og samtidig bidrage til beskyttelsen af folkesundheden, f.eks. når byspildevand udledes i badevand eller i vandområder, der anvendes til indvinding af drikkevand, eller når byspildevand fungerer som indikator for folkesundhedsrelevante parametre. Det bør også have til formål at forbedre adgangen til sanitet og til vigtige oplysninger om forvaltningen af opsamling og rensning af byspildevand. Endelig bør dette direktiv bidrage til den gradvise eliminering af drivhusgasemissioner fra opsamling og rensning af byspildevand, navnlig ved yderligere at reducere kvælstofemissionerne, men også ved at fremme energieffektiviteten og produktionen af vedvarende energi, og dermed bidrage til 2050-målet om klimaneutralitet, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119³⁸.
- (3) Kommissionen foretog i 2019 en evaluering af Rådets direktiv 91/271/EØF som led i programmet for målrettet og effektiv regulering³⁹ ("evalueringen"). Efter dette forløb stod det klart, at der var behov for at ajourføre visse bestemmelser i direktivet. Der blev identificeret tre vigtige kilder til resterende forureningsbelastning fra byspildevand, der kan undgås, nemlig overløb efter voldsomt uvejr og byafløb, potentielt defekte individuelle systemer (dvs. systemer til rensning af husspildevand, der ikke tilledes kloaknet) og små byområder, der i øjeblikket ikke er fuldt omfattet af direktiv 91/271/EØF. Disse tre forureningskilder medfører et betydeligt pres på overfladevandområder i Unionen. Desuden fremhævede evalueringsrapporten også behovet for at forbedre gennemsigtigheden og forvaltningen af de aktiviteter, der er knyttet til byspildevand, behovet for at udnytte de muligheder, som spildevandssektoren har for at udnytte sit potentiale for udvikling af vedvarende energi og tage konkrete skridt i retning af energineutralitet som et bidrag til klimaneutralitet, og behovet for at harmonisere overvågningen af byspildevand for sundhedsparametre, såsom covid-19-virusset og dets varianter, som støtte for folkesundhedsforanstaltninger.
- (4) Små byområder udøver et betydeligt pres på 11 % af overfladevandområderne i Unionen⁴⁰. For bedre at bekæmpe forureningen fra sådanne byområder og forhindre, at urensset byspildevand udledes til miljøet, bør dette direktivs anvendelsesområde omfatte alle byområder med 1 000 personækvivalenter (PE) og derover.

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov") (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

³⁹ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, "Evaluation of the Council Directive 91/271/EEC of 21 May 1991, concerning urban waste-water treatment", SWD (2019) 701 final.

⁴⁰ Rapport fra Det Europæiske Miljøagentur, "European waters: Assessment of status and pressures 2018", No 7/2018.

- (5) For at sikre en effektiv rensning af byspildevand inden udledning i miljøet bør alt byspildevand fra byområder med 1 000 PE og derover opsamles i centraliserede kloaknet. Hvis sådanne kloaknet allerede findes, bør medlemsstaterne sikre, at alle kilder til byspildevand tilsluttes dem.
- (6) Undtagelsesvis bør medlemsstaterne, hvis det kan påvises, at etableringen af et centraliseret kloaknet til byspildevand ikke vil gavne miljøet eller vil medføre urimeligt store udgifter, have mulighed for at anvende individuelle systemer til rensning af byspildevand, så længe de sikrer samme rensningsgrad som sekundær og tertiær rensning. Med henblik herpå bør medlemsstaterne oprette nationale registre over de individuelle systemer, der anvendes på deres nationale område, og træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at sådanne systemer er udformet på passende vis, at systemerne vedligeholdes korrekt, og at overholdelsen af kravene kontrolleres regelmæssigt. Medlemsstaterne bør navnlig sikre, at de individuelle systemer, der anvendes til opsamling og opbevaring af byspildevand, er tætte og impermeable, at systemerne overvåges og kontrolleres med regelmæssige og faste mellemrum.
- (7) Ved nedbør udgør overløb efter voldsomt uvejr og byafløb en betydelig resterende kilde til udledning af forurening i miljøet. Disse udledninger forventes at stige på grund af den kombinerede virkning af urbaniseringen og den gradvise ændring i nedbørsmønstrene som følge af klimaændringerne. Løsninger, der skal reducere forureningen fra denne kilde, bør udvikles på lokalt plan under hensyntagen til særlige lokale forhold. De bør baseres på en integreret kvantitativ og kvalitativ forvaltning af byområdernes vandressourcer. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at der på lokalt plan udarbejdes integrerede planer for forvaltning af byspildevand for alle byområder med 100 000 PE og derover, da disse byområder står for en betydelig del af den udledte forurening. Desuden bør der også udarbejdes integrerede planer for forvaltning af byspildevand for byområder med mellem 10 000 PE og 100 000 PE, hvor overløb efter voldsomt uvejr eller byafløb udgør en risiko for miljøet eller folkesundheden.
- (8) For at sikre, at de integrerede planer for forvaltning af byspildevand er omkostningseffektive, er det vigtigt, at de er baseret på bedste praksis fra de byområder, der er længst fremme. Derfor bør de mulige foranstaltninger baseres på en grundig analyse af de lokale forhold og bør tage udgangspunkt i en forebyggende tilgang, der sigter mod at begrænse opsamlingen af uforurenet regnvand og optimere anvendelsen af eksisterende infrastrukturer. Med en præference for en "grøn" udvikling bør ny grå infrastruktur kun overvejes, hvor det er absolut nødvendigt. For at beskytte folkesundheden og miljøet, navnlig kyst- og havmiljøet, mod de negative konsekvenser af udledning af utilstrækkeligt rensset byspildevand bør der anvendes sekundær rensning for alle udledninger af byspildevand fra byområder med 1 000 PE og derover.
- (9) Evalueringen viste, at gennemførelsen af direktiv 91/271/EØF medførte betydelige reduktioner af kvælstof- og phosphoremissionerne. Ikke desto mindre er rensningsanlæg for byspildevand ifølge evalueringen fortsat en vigtig forureningsvej for disse stoffer, hvilket direkte medfører eutrofiering af vandområder og have i Unionen. En del af denne forurening kan undgås, da teknologiske fremskridt og bedste praksis har demonstreret, at de grænseværdier, der er fastsat i henhold til direktiv 91/271/EØF for kvælstof og phosphor, er forældede og bør skærpes. Tertiær rensning bør systematisk pålægges alle rensningsanlæg for byspildevand med 100 000 PE og derover, da sådanne anlæg udgør en betydelig resterende kilde til udledning af kvælstof og phosphor.

- (10) Tertiær rensning bør også være obligatorisk i byområder med 10 000 PE og derover, hvor der udledes til områder, der er udsat for eller er i fare for eutrofiering. For at sikre, at bestræbelserne på at begrænse eutrofiering koordineres på vandområdeniveau for hele afstrømningsområdet, bør de områder, hvor eutrofiering ifølge de foreliggende data er et problem, opføres i dette direktiv. For at sikre sammenhæng med den relevante EU-lovgivning bør medlemsstaterne desuden identificere andre områder på deres nationale område, der er udsat for eller er i fare for eutrofiering, navnlig på grundlag af data indsamlet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF⁴¹, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF⁴² og Rådets direktiv 91/676/EØF⁴³. Skærpelse af grænseværdierne, en mere sammenhængende og omfattende kortlægning af de områder, der er følsomme over for eutrofiering, og forpligtelsen til at foretage tertiær rensning på alle store anlæg vil tilsammen bidrage til at begrænse eutrofieringen. Da dette vil kræve yderligere investeringer på nationalt plan, bør medlemsstaterne have tilstrækkelig tid til at etablere den nødvendige infrastruktur.
- (11) Den nyeste videnskabelige viden, der ligger til grund for flere af Kommissionens strategier⁴⁴, peger på behovet for foranstaltninger, der kan løse problemerne med forurenende mikrostofer, som nu findes i alle vandområder i Unionen. Nogle af disse forurenende mikrostofer er farlige for folkesundheden og miljøet, selv i små mængder. Der bør derfor indføres en yderligere rensning, dvs. kvaternær rensning, for at sikre, at et bredt spektrum af forurenende mikrostofer fjernes fra byspildevandet. Kvaternær rensning bør først og fremmest fokusere på forurenende organiske mikrostofer, som udgør en betydelig del af forureningen, og for hvilke teknologierne til at fjerne dem allerede findes. Kravet om rensning bør følge af forsigtighedsprincippet kombineret med en risikobaseret tilgang. Derfor bør alle rensningsanlæg for byspildevand med 100 000 PE og derover sørge for kvaternær rensning, da disse anlæg udleder en betydelig andel af de forurenende mikrostofer i miljøet, og da fjernelse på en sådan skala af forurenende mikrostofer i rensningsanlæg for byspildevand er omkostningseffektiv. For byområder med mellem 10 000 PE og 100 000 PE bør medlemsstaterne pålægges at anvende kvaternær rensning for områder, der er udpeget som følsomme over for forurenende mikrostofer, på grundlag af klare kriterier, som bør præciseres. Sådanne områder bør omfatte steder, hvor rensset byspildevand udledes til et vandområde med lavt fortyndingsforhold, eller hvor vandrecipienten anvendes til produktion af drikkevand eller som badevand. For at blive fritaget for kravet om kvaternær rensning for et byområde med mellem 10 000

⁴¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

⁴² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

⁴³ Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1).

⁴⁴ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: En EU-strategi for plast i en cirkulær økonomi (COM(2018) 28), meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg — Den Europæiske Unions strategiske tilgang til lægemidler i miljøet (COM(2019) 128 final), meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: En kemikaliestrategi med bæredygtighed for øje — På vej mod et giftfrit miljø, (COM(2020) 667 final), meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Vejen til en sund planet for alle — EU-handlingsplan: "Mod nulforurening for vand, luft og jord" (COM(2021) 400 final).

PE og 100 000 PE bør medlemsstaterne afkræves bevis for, at der på grundlag af en standardiseret risikovurdering ikke er nogen risiko for miljøet eller folkesundheden. For at give medlemsstaterne tilstrækkelig tid til at planlægge og opbygge den nødvendige infrastruktur bør kravet om katernærrensning tages i anvendelse gradvist frem mod 2040 med klare midlertidige mål.

- (12) For at sikre, at udledningerne fra rensningsanlæg til stadighed opfylder kravene i forbindelse med sekundær, tertiær og katernærrensning, bør der udtages prøver i overensstemmelse med kravene i dette direktiv, og disse prøver bør overholde de parameterværdier, som fastsættes heri. For at tage hensyn til eventuelle tekniske variationer i prøveresultaterne bør der fastsættes et maksimalt antal prøver, der kan tillades at falde uden for parameterværdierne.
- (13) Den katernærerensning, der er nødvendig for at fjerne forurenende mikroorganismer fra byspildevand, vil medføre yderligere omkostninger såsom omkostninger til overvågning og nyt avanceret udstyr, der skal installeres i nogle rensningsanlæg for byspildevand. For at dække disse ekstraomkostninger og i overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler, jf. artikel 191, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), er det afgørende, at producenter, der markedsfører produkter, der indeholder stoffer, der forekommer som forurenende mikroorganismer fra udtjente produkter i byspildevand, påtager sig ansvaret for den yderligere rensning, der er nødvendig for at fjerne disse stoffer. Et system med udvidet producentansvar er det mest hensigtsmæssige middel hertil, da det begrænser den finansielle indvirkning på skatteyderne og vandtaksterne og samtidig giver et incitament til at udvikle grønnere produkter. Rester af lægemidler og kosmetiske produkter er i øjeblikket de vigtigste kilder til forurenende mikroorganismer i det byspildevand, der kræver yderligere rensning (katernærrensning). Det udvidede producentansvar bør derfor omfatte disse to produktgrupper.
- (14) Det bør ikke desto mindre være muligt at fritage produkter fra forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, hvis produkterne markedsføres i små mængder, dvs. mindre end 2 ton produkter, da den forhøjede administrative byrde for producenten i sådanne tilfælde ville være uforholdsmæssig i forhold til de miljømæssige fordele. Fritagelse bør også være mulig, når producenten kan påvise, at der ikke genereres forurenende mikroorganismer, når et produkt er udtjent. Det kan f.eks. være tilfældet, når det kan påvises, at restprodukterne er hurtigt bionedbrydelige i spildevandet og miljøet eller ikke når frem til rensningsanlæggene for byspildevand. Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte de detaljerede kriterier til identifikation af de markedsførte produkter, som ikke genererer forurenende mikroorganismer i spildevand, når de er udtjent. Ved udarbejdelsen af disse kriterier bør Kommissionen inddrage videnskabelige eller andre tilgængelige tekniske oplysninger, herunder relevante internationale standarder.
- (15) For at undgå eventuelle forvriddninger af det indre marked bør der i dette direktiv fastsættes minimumskrav til gennemførelsen af det udvidede producentansvar, mens den praktiske tilrettelæggelse af ordningen bør besluttes på nationalt plan. Producenternes bidrag bør stå i et rimeligt forhold til mængden af deres markedsførte produkter og farligheden af produktresterne. Bidragene bør dække, men ikke overstige, omkostningerne til overvågningen af forurenende mikroorganismer, dataindsamling, rapportering og upartisk verifikation af statistikker over mængden og farligheden af de markedsførte produkter samt en effektiv katernærrensning af byspildevand, der er i overensstemmelse med dette direktiv. Da byspildevand renses centralt, er det hensigtsmæssigt at indføre et krav om, at producenterne skal tilslutte

sig en central organisation, som kan opfylde deres forpligtelser vedrørende det udvidede producentansvar på deres vegne.

- (16) Evalueringen har også vist, at spildevandssektoren kan reducere sit eget energiforbrug betydeligt og producere vedvarende energi, f.eks. ved bedre udnyttelse af de tilgængelige overflader i rensningsanlæg for byspildevand til solenergiproduktion eller ved produktion af biogas fra slam. Evalueringen viste også, at der uden klare juridiske forpligtelser kun kan forventes delvise fremskridt i sektoren. Derfor bør medlemsstaterne forpligtes til at sikre, at det samlede årlige energiforbrug for alle rensningsanlæg for byspildevand på 10 000 PE og derover på deres nationale område ikke overstiger disse rensningsanlægs energiproduktion fra vedvarende energikilder som defineret i artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001⁴⁵. Dette mål bør nås gradvist via midlertidige mål senest den 31. december 2040. Opnåelsen af dette mål om energineutralitet vil bidrage til at reducere de undgåelige drivhusgasemissioner fra sektoren med 46 % og samtidig støtte opfyldelsen af 2050-målene om klimaneutralitet og relaterede nationale mål og EU-mål [såsom de målsætninger, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842⁴⁶. En øget EU-baseret produktion af biogas eller solenergi sammen med energieffektivitetsforanstaltninger, der er i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først⁴⁷, hvor der tages størst muligt hensyn til omkostningseffektive energieffektivitetsforanstaltninger ved udformningen af energipolitikker og investeringsplaner, vil også bidrage til at mindske Unionens energiforbrug, hvilket er et af målene i Kommissionens REPowerEU-plan⁴⁸. Det er også i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/844⁴⁹ og direktiv (EU) 2018/2001, hvor rensningsanlæg for byspildevand udpeges som "særligt egnede områder" til installation af anlæg til produktion af energi fra vedvarende energikilder. For at nå målet om energineutralitet ved hjælp af optimale foranstaltninger for hvert rensningsanlæg for byspildevand og for kloaknettet bør medlemsstaterne sikre, at der gennemføres energisyn i overensstemmelse med artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU⁵⁰ hvert fjerde år. Disse energisyn bør omfatte en identifikation af potentialet for omkostningseffektiv anvendelse eller produktion af vedvarende energi i overensstemmelse med kriterierne i bilag VI til direktiv 2012/27/EU.
- (17) Da vandforurenings grænseoverskridende karakter nødvendiggør samarbejde mellem nabomedlemsstater eller tredjelande om at bekæmpe kilden til sådan forurening, bør

⁴⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

⁴⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

⁴⁷ Kommissionens henstilling (EU) 2021/1749 af 28. september 2021 om energieffektivitet først: fra principper til praksis — Retningslinjer og eksempler på dens gennemførelse i beslutningstagningen i og uden for energisektoren.

⁴⁸ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: REPowerEU-Planen (COM(2022) 230 final).

⁴⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/844 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 210).

⁵⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

medlemsstaterne forpligtes til at underrette hinanden eller tredjelandet, hvis betydelig vandforurening fra udledninger af byspildevand i en medlemsstat eller et tredjeland påvirker eller sandsynligvis vil påvirke vandkvaliteten i en anden medlemsstat eller et tredjeland. I tilfælde af tilfældig forurening, der i væsentlig grad påvirker vandområder nedstrøms, bør en sådan underretning ske omgående. Kommissionen bør underrettes og, om nødvendigt og efter anmodning fra medlemsstaterne, deltage i møder. Det er også vigtigt at tackle den grænseoverskridende forurening fra tredjelande, der deler vandområder med nogle af medlemsstaterne. Med henblik på at bekæmpe forurening, der kommer fra eller påvirker tredjelande, kan samarbejdet og koordineringen med tredjelande gennemføres inden for rammerne af konventionen om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer⁵¹ under FN's økonomiske kommission for Europa (UNECE) eller andre relevante regionale konventioner såsom de regionale havkonventioner eller flodkonventioner.

- (18) For at beskytte miljøet og menneskers sundhed bør medlemsstaterne sikre, at de rensningsanlæg for byspildevand, der bygges for at efterkomme kravene i dette direktiv, projekteres, opføres, drives og vedligeholdes på en sådan måde, at de har tilstrækkelig funktionsduelighed under alle normale lokale vejrforhold.
- (19) Rensningsanlæg for byspildevand modtager også industrispildevand, som kan indeholde en række forurenende stoffer, der ikke udtrykkeligt er omfattet af direktiv 91/271/EØF, såsom tungmetaller, mikroplast, forurenende mikrostofer og andre kemikalier. I de fleste tilfælde mangler der viden om denne slags forurening, som potentielt kan forringe rensningsprocessens virkning og bidrage til forurening af vandrecipienterne, men også forhindre nyttiggørelse af slam og genbrug af rensed spildevand. Medlemsstaterne bør derfor regelmæssigt overvåge og rapportere om sådant industrispildevand, der tilledes rensningsanlæg for byspildevand og udledes i vandområder. For at forebygge forurening fra industrispildevand allerede ved kilden bør udledninger fra industrier eller virksomheder til kloaknettet, være betinget af forudgående godkendelse. For at sikre, at kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand teknisk set er i stand til at modtage og rense det tilførte spildevand, bør de operatører, der forvalter de rensningsanlæg for byspildevand, som modtager industrispildevandet, høres, inden disse godkendelser gives, og de bør kunne få indsigt i disse godkendelser med henblik på at tilpasse deres rensningsprocesser. Hvis der konstateres industriforurening i det tilførte spildevand, bør medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger til at reducere forureningen ved kilden ved at forbedre overvågningen af forurenende stoffer i kloaknettet, således at forureningskilderne kan identificeres, og om nødvendigt ved at revidere de relevante afgivne godkendelser. Unionens vandressourcer er i stigende grad under pres, hvilket resulterer i permanent eller midlertidig vandknaphed i nogle områder. Unionens evne til at reagere på det stigende pres på vandressourcerne kan forbedres ved øget genbrug af rensed byspildevand, hvilket begrænser indvindingen af ferskvand fra overfladevandområder og grundvandsforekomster. Genbrug af rensed byspildevand bør derfor fremmes, når det er hensigtsmæssigt, samtidig med at der tages hensyn til behovet for at opfylde målene om vandrecipienternes gode økologiske og kemiske tilstand som defineret i direktiv 2000/60/EF. De skærpede krav til rensning af byspildevand og foranstaltningerne til bedre overvågning, sporing og reduktion af forurening ved kilden vil have betydning for kvaliteten af rensed byspildevand og vil derfor støtte

⁵¹ UNECE-konventionen om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer som ændret sammen med beslutning VI/3, der præciserer tiltrædelsesproceduren.

genbrug af vand. Hvis genbrug af vand bruges til kunstvanding i landbruget, bør det ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/741⁵².

- (20) For at sikre en korrekt gennemførelse af dette direktiv og navnlig overholdelsen af emissionsgrænseværdierne er det vigtigt at overvåge udledningen af rensed byspildevand til miljøet. Overvågningen bør ske ved, at der på nationalt plan indføres en obligatorisk ordning, hvor udledning af det rensede byspildevand i miljøet kræver forudgående godkendelse. For at forhindre utilsigtet udledning af biomedier af plast fra rensningsanlæg for byspildevand, der anvender denne teknik, er det desuden vigtigt, at disse godkendelser omfatter specifikke forpligtelser til løbende at overvåge og forebygge sådanne udledninger.
- (21) For at beskytte miljøet bør visse industrisektors direkte udledning af bionedbrydeligt industrispildevand til miljøet være betinget af forudgående godkendelse på nationalt plan og opfyldelse af relevante krav. Disse krav bør sikre, at direkte udledninger fra visse industrisektorer underkastes sekundær, tertiær og kvaternær rensning, alt efter hvad der er nødvendigt for at beskytte menneskers sundhed og miljøet.
- (22) I henhold til artikel 168, stk. 1, i TEUF skal Unionens indsats supplere de nationale politikker og rettes mod at forbedre folkesundheden og forebygge sygdomme. For at sikre den optimale udtrækning og anvendelse af relevante folkesundhedsdata fra byspildevand bør der etableres systemer til overvågning af byspildevand med henblik på forebyggelse eller tidlig varsling, f.eks. til påvisning af specifikke vira i byspildevand, som varsler om kommende epidemier eller pandemier. Medlemsstaterne bør etablere en permanent dialog og koordinering mellem myndighederne med ansvar for folkesundhed og myndighederne med ansvar for rensning af byspildevand. I forbindelse med denne koordinering bør der opstilles en liste over folkesundhedsrelevante parametre, som skal overvåges i byspildevand, samt retningslinjer for hvor og hvor ofte prøver skal udtages. Denne tilgang vil udnytte og supplere andre EU-initiativer inden for beskyttelse af folkesundheden såsom miljøovervågning, der omfatter spildevandsovervågning⁵³. På baggrund af de oplysninger, der er indsamlet under covid-19-pandemien, og erfaringerne med gennemførelsen af Kommissionens henstilling om en fælles tilgang til indførelse af systematisk overvågning af sars-CoV-2 og varianter heraf i spildevand i EU⁵⁴ ("henstillingen") bør medlemsstaterne pålægges regelmæssigt at overvåge sundhedsparametre vedrørende sars-CoV-2 og varianter heraf. For at sikre, at der anvendes harmoniserede metoder til overvågning af sars-CoV-2 og varianter heraf, bør medlemsstaterne så vidt muligt anvende de prøveudtagnings- og analysemetoder, der er fastsat i henstillingen.

⁵² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/741 af 25. maj 2020 om mindstekrav til genbrug af vand (EUT L 177 af 5.6.2020, s. 32).

⁵³ Kommissionens meddelelse om oprettelse af EU's Myndighed for Kriseberedskab og -indsats på Sundhedsområdet, det næste skridt hen imod fuldførelsen af den europæiske sundhedsunion (COM(2021) 576 final).

⁵⁴ Kommissionens henstilling (EU) 2021/472 af 17. marts 2021 om en fælles tilgang til at indføre en systematisk overvågning af SARS-CoV-2 og varianter heraf i spildevand i Unionen (EUT L 98 af 19.3.2021, s. 3).

- (23) Unionen anerkender vigtigheden af problemet med antimikrobiel resistens og vedtog i 2017 den europæiske One Health-handlingsplan mod antimikrobiel resistens⁵⁵. Ifølge Verdenssundhedsorganisationen (WHO) er det kendt og dokumenteret, at spildevand er en betydelig kilde til antimikrobielle stoffer og deres metaboliske produkter samt antimikrobielt resistente bakterier og deres gener. For at øge vores viden om de vigtigste kilder til antimikrobiel resistens er det nødvendigt at indføre en forpligtelse til overvågning af forekomsten af antimikrobiel resistens i byspildevand og dermed videreudvikle vores videnskabelige viden og vores muligheder for at træffe passende foranstaltninger i fremtiden.
- (24) For at beskytte miljøet og menneskers sundhed bør medlemsstaterne identificere de risici, der kan opstå i forbindelse med forvaltningen af byspildevand. På grundlag af denne identifikation og, hvis det er nødvendigt for at opfylde kravene i Unionens vandlovgivning, bør medlemsstaterne træffe strengere foranstaltninger for opsamling og rensning af byspildevand end de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde minimumskravene i dette direktiv. Afhængigt af situationen kan disse strengere foranstaltninger bl.a. omfatte etablering af kloaknet, udvikling af integrerede planer for forvaltning af byspildevand eller anvendelse af sekundær, tertiær eller kvaternær rensning af byspildevand fra byområder eller rensningsanlæg for byspildevand, der ikke overskrider de tærskler for PE, der udløser anvendelsen af standardkravene. De kan også omfatte mere avanceret rensning end den rensning, der er nødvendig for at overholde minimumskravene, eller desinfektion af rensset byspildevand, der er nødvendig for at overholde Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/7/EF⁵⁶.
- (25) Verdensmål 6 for bæredygtig udvikling og det tilknyttede delmål kræver, at medlemsstaterne inden 2030 skal "opnå lige adgang til egnet sanitet og hygiejne for alle og ordentlige toiletforhold for alle, med særlig opmærksomhed på behov hos kvinder, piger og mennesker i sårbare situationer"⁵⁷. Desuden fremgår det af princip 20 i den europæiske søjle for sociale rettigheder⁵⁸, at alle har ret til adgang til basale tjenesteydelser af høj kvalitet, herunder vand og sanitet. På denne baggrund og i overensstemmelse med WHO's retningslinjer for sanitet og sundhed⁵⁹ og protokollen om vand og sundhed⁶⁰ bør medlemsstaterne håndtere problemet med adgang til sanitet på nationalt plan. Dette bør gøres gennem foranstaltninger, der har til formål at forbedre adgangen til sanitet for alle, f.eks. ved at etablere sanitære faciliteter i det offentlige rum samt ved at gøre adgangen til passende sanitære faciliteter i offentlige forvaltninger og offentlige bygninger gratis og/eller økonomisk overkommelig for alle. Sanitære faciliteter bør muliggøre sikker håndtering og bortskaffelse af human urin, afføring og menstruationsblod. Faciliteterne bør forvaltes sikkert, hvilket indebærer, at de til enhver tid bør være tilgængelige for alle, herunder for personer med særlige behov, såsom børn, ældre, personer med handicap og hjemløse, at de bør placeres på et sted, der er så sikkert som muligt for brugerne, og at de skal være hygiejnisk og

⁵⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet: "En europæisk One Health-handlingsplan mod antimikrobiel resistens" (COM(2017) 0339 final).

⁵⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/7/EF af 15. februar 2006 om forvaltning af badevandskvalitet og om ophævelse af direktiv 76/160/EØF (EUT L 64 af 4.3.2006, s. 37).

⁵⁷ Resolution vedtaget af De Forenede Nationers Generalforsamling den 25. september 2015 ([A/70/L.1](#))

⁵⁸ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: "Handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder" (COM(2017) 0250 final).

⁵⁹ WHO's retningslinjer for sanitet og sundhed, 2018.

⁶⁰ Protokol om vand og sundhed til konventionen af 1992 om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer, 17. juni 1999.

teknisk sikre at anvende. Der bør også være tilstrækkeligt mange af sådanne faciliteter til at sikre, at folks behov opfyldes, og at ventetiden ikke er urimeligt lang.

(26) Den særlige situation for mindretalskulturer såsom romaer og travellers, uanset om de er fastboende eller ej, og navnlig deres manglende adgang til sanitet, blev anerkendt i Kommissionens meddelelse af 7. oktober 2020 med titlen "En Union med lige muligheder: EU's strategiske ramme for romaernes ligestilling, integration og deltagelse", som opfordrer til at øge den faktiske lige adgang til basale tjenesteydelser. Det er generelt hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne er særligt opmærksomme på sårbare og marginaliserede grupper og træffer de nødvendige foranstaltninger til at forbedre adgangen til sanitet for disse grupper. Det er vigtigt, at disse grupper identificeres i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/2184⁶¹. Foranstaltninger til forbedring af sårbare og marginaliserede gruppers adgang til sanitet kan omfatte tilvejebringelse af sanitetsfaciliteter i det offentlige rum, enten gratis eller mod opkrævning af et lavt servicegebyr, forbedring eller vedligeholdelse af opsamlingssystemer og kloaknet samt bevidsthedsoplysning om de nærmeste sanitære faciliteter.

(27) I henhold til EU-menneskerettighedsretningslinjerne for sikkert drikkevand og sanitet⁶² bør der lægges særlig vægt på kvinders og pigers behov, da de er særligt udsatte for angreb, seksuel og kønsbaseret vold, chikane og andre trusler mod deres sikkerhed, når de tilgår sanitetsfaciliteter uden for deres hjem. Dette er i overensstemmelse med Rådets konklusioner om vanddiplomati⁶³, som bekræfter betydningen af at integrere et kønsperspektiv i vanddiplomati. Medlemsstaterne bør derfor være særligt opmærksomme på, at kvinder og piger er en sårbar gruppe, og bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at forbedre eller opretholde deres sikre adgang til sanitet.

(28) Evalueringen konkluderede, at forvaltningen af slam kunne forbedres for bedre at tilpasse den til principperne for den cirkulære økonomi og affaldshierarkiet som defineret i artikel 4 i direktiv 2008/98/EF. Foranstaltningerne til bedre overvågning og reduktion af forurening af industrispildevand ved kilden vil bidrage til at forbedre kvaliteten af det producerede slam og muliggøre en sikker anvendelse heraf i landbruget. For at sikre en korrekt og sikker nyttiggørelse af næringsstoffer fra slammet, herunder det kritiske stof phosphor, bør der på EU-plan fastsættes minimumsrater for nyttiggørelse.

(29) Der er behov for yderligere overvågning for at kontrollere overholdelsen af de nye krav vedrørende forurenende mikrostofer, industriforurening, energineutralitet, drivhusgasemissioner, overløb efter voldsomt uvejr og byafløb. For at kontrollere kvaliteten af den kvaternære rensning med hensyn til reduktion af forurenende mikrostofer i udledninger af byspildevand er det tilstrækkeligt at overvåge et begrænset antal repræsentative forurenende mikrostofer. Overvågningshyppigheden bør følge den nuværende bedste praksis, som i øjeblikket praktiseres i Schweiz. For at sikre omkostningseffektivitet bør disse forpligtelser tilpasses størrelsen af rensningsanlæggene for byspildevand og byområderne. Overvågningen vil også bidrage med data til den overordnede ramme for miljøovervågning, der er fastlagt

⁶¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/2184 af 16. december 2020 om kvaliteten af drikkevand (EUT L 435 af 23.12.2020, s. 1).

⁶² EU-menneskerettighedsretningslinjer for sikkert drikkevand og sanitet (10145/19).

⁶³ Rådets konklusioner om vanddiplomati (13991/18).

under det 8. miljøhandlingsprogram⁶⁴, og mere specifikt bidrage til den overvågningsramme for nulforurening⁶⁵, der ligger til grund herfor.

- (30) For at mindske den administrative byrde og bedre udnytte de muligheder, som digitaliseringen giver, bør rapporteringen om gennemførelsen af direktivet forbedres og forenkles ved at fjerne medlemsstaternes forpligtelse til hvert andet år at aflægge rapport til Kommissionen og Kommissionens forpligtelse til at offentliggøre rapporter hvert andet år. Disse bør erstattes af et krav om, at medlemsstaterne med støtte fra Det Europæiske Miljøagentur (Miljøagenturet) skal forbedre de eksisterende nationale standardiserede datasæt, der er oprettet i henhold til direktiv 91/271/EØF, og regelmæssigt ajourføre dem. Kommissionen og Miljøagenturet bør have permanent adgang til de nationale databaser. For at sikre fuldstændige oplysninger om anvendelsen af dette direktiv bør datasættene omfatte oplysninger om, hvorvidt rensningsanlæg for byspildevand overholder kravene til rensning (beståelses-/dumpekriterier, belastning og koncentrationer af de udledte forurenende stoffer), om graden af opfyldelse af målene om energineutralitet, om drivhusgasemissioner fra rensningsanlæg med over 10 000 PE og om medlemsstaternes foranstaltninger i forbindelse med overløb efter voldsomt uvejr/byafløb, adgang til sanitet og rensning i individuelle systemer. For at optimere anvendelsen af dataene og støtte fuld gennemsigtighed bør der desuden sikres fuld overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006⁶⁶.
- (31) For at sikre en rettidig og korrekt gennemførelse af dette direktiv er det vigtigt, at medlemsstaterne udarbejder nationale gennemførelsesprogrammer, herunder en langsigtet plan for de nødvendige investeringer, ledsaget af en finansieringsstrategi. Disse nationale programmer bør forelægges Kommissionen. For at begrænse den administrative byrde bør dette krav ikke gælde for medlemsstater, der udviser en grad af overholdelse på mere end 95 % med hensyn til de vigtigste forpligtelser om opsamling og rensning af spildevand.
- (32) Sektoren for opsamling og rensning af byspildevand er et bundet marked, hvor offentlige og små virksomheder er tilsluttet kloaknettet uden at have mulighed for at vælge deres operatører. Det er derfor vigtigt at sikre offentlig adgang til operatørernes centrale resultatindikatorer såsom den opnåede rensningsgrad, omkostningerne samt energiforbrug og -produktion og de dermed forbundne drivhusgasemissioner og CO₂-aftryk. For at gøre offentligheden mere bevidst om betydningen af rensning af byspildevand bør centrale oplysninger om de årlige omkostninger til opsamling og rensning af spildevand for hver husstand gives på en lettilgængelig måde, f.eks. på regningerne, mens andre detaljerede oplysninger bør være tilgængelige online på operatørens eller den kompetente myndigheds websted.

⁶⁴ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 591/2022/EU af 6. april 2022 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2030 (EUT L 114 af 12.4.2022, s. 22).

⁶⁵ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Vejen til en sund planet for alle, EU-handlingsplan: "Mod nulforurening for vand, luft og jord" (COM(2021) 400 final).

⁶⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 af 18. januar 2006 om oprettelse af et europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/689/EØF og 96/61/EF (EØS-relevant tekst) (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1).

- (33) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF⁶⁷ garanterer retten til at få adgang til miljøoplysninger i medlemsstaterne i overensstemmelse med Århuskonventionen fra 1998 om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet ("Århuskonventionen"). Århuskonventionen omfatter vidtspændende forpligtelser i relation til dels at stille miljøoplysninger til rådighed efter anmodning og dels aktivt at formidle sådanne oplysninger. Det er vigtigt, at bestemmelserne i dette direktiv vedrørende adgang til oplysninger og datadeling supplerer nævnte direktiv ved at indføre en forpligtelse til at stille oplysninger om opsamling og rensning af byspildevand til rådighed for offentligheden online på en brugervenlig måde uden at skabe en særskilt retlig ordning.
- (34) Dette direktivs virkningsfuldhed og dets mål om at beskytte folkesundheden inden for rammerne af Unionens miljøpolitik forudsætter, at det af fysiske eller juridiske personer eller, hvor det er hensigtsmæssigt, deres lovligt oprettede organisationer kan påberåbes i retlige procedurer, og at de nationale domstole kan tage dette direktiv i betragtning som et element i EU-retten for bl.a. om nødvendigt at efterprøve afgørelser fra en national myndighed. I henhold til Domstolens faste retspraksis tilkommer det desuden medlemsstaternes domstole i medfør af princippet om loyalt samarbejde, som fastlagt i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), at sikre retsbeskyttelsen af borgernes rettigheder i henhold til EU-retten. Det følger desuden af artikel 19, stk. 1, i TEU, at medlemsstaterne skal tilvejebringe den nødvendige adgang til domstolsprøvelse for at sikre en effektiv retsbeskyttelse på de områder, der er omfattet af EU-retten. I overensstemmelse med Århuskonventionen bør medlemmer af den berørte offentlighed desuden have adgang til klage og domstolsprøvelse med henblik på at bidrage til beskyttelsen af retten til at leve i et miljø, der er tilfredsstillende for personlig sundhed og velbefindende.
- (35) For at tilpasse dette direktiv til den videnskabelige og tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af visse dele af bilagene angående kravene til sekundær, tertiær og kvaternær rensning og kravene til særlige godkendelser til udledning af industrispildevand til kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand og for så vidt angår supplering af dette direktiv ved at fastsætte minimumsrater for genbrug og genanvendelse af fosfor og kvælstof fra slam. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (36) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på vedtagelse af standarder for udformningen af individuelle systemer, vedtagelse af overvågnings- og vurderingsmetoder for indikatorerne for kvaternær rensning, fastlæggelse af fælles betingelser og kriterier for visse produkters fritagelse fra udvidet producentansvar,

⁶⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26).

fastlæggelse af metoder til støtte for udviklingen af integrerede planer for forvaltning af byspildevand og måling af antimikrobiel resistens og mikroplast i byspildevand samt vedtagelse af formatet og de nærmere bestemmelser for fremlæggelse af de oplysninger, som medlemsstaterne skal tilvejebringe, og Miljøagenturet skal sammenfatte, om gennemførelsen af dette direktiv. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁶⁸.

- (37) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og bør træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for små og mellemstore virksomheder.
- (38) I henhold til den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning⁶⁹ bør Kommissionen foretage en evaluering af dette direktiv inden for en vis periode fra den dato, som er fastsat for dets gennemførelse i national ret. Denne evaluering bør baseres på de opnåede erfaringer og data i løbet af dette direktivs gennemførelse, på eventuelle tilgængelige henstillinger fra WHO og på relevante videnskabelige, analytiske og epidemiologiske data. Ved evalueringen bør der lægges særlig vægt på det eventuelle behov for, at listen over produkter, der er omfattet af udvidet producentansvar, skal tilpasses i lyset af udviklingen i udvalget af markedsførte produkter, forbedret viden om forekomsten af forurenende mikroorganismer i spildevand og deres indvirkning på folkesundheden og miljøet, og data fra de nye forpligtelser vedrørende overvågning af forurenende mikroorganismer for rensningsanlæg for byspildevand i deres indløb og afløb.
- (39) Direktiv 91/271/EØF fastsætter specifikke frister for Mayotte, fordi Mayotte i 2014 overgik til at være en region i den yderste periferi, jf. artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Derfor, for så vidt angår Mayotte, bør anvendelsen af forpligtelserne til at etablere kloaknet og anvende sekundær rensning for byspildevand fra et byområde med 2 000 PE og derover udskydes.
- (40) For at sikre kontinuerlig miljøbeskyttelse er det vigtigt, at medlemsstaterne som minimum opretholder det nuværende niveau med tertiær rensning, indtil de nye krav om nedbringelse af fosfor og kvælstof finder anvendelse. Derfor bør artikel 5 i Rådets direktiv 91/271/EF fortsat finde anvendelse, indtil de nye krav finder anvendelse.
- (41) Målene for dette direktiv, nemlig at beskytte miljøet og folkesundheden, at opnå klimaneutralitet i forbindelse med opsamling og rensning af byspildevand, at forbedre adgangen til sanitet og at sikre regelmæssig overvågning af folkesundhedsrelevante parametre, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af omfanget og virkningerne bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

⁶⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁶⁹ Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

(42) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til det tidligere direktiv. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, der er uændrede, følger af det tidligere direktiv.

(43) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag [VII], del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne —

↓ 91/271/EØF (tilpasset)
⇒ nyt

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

⊗ Genstand ⊗

Dette direktiv ~~vedrører~~ ⊗ fastsætter regler for ⊗ opsamling, rensning og udledning af byspildevand ~~og rensning og udledning af spildevand fra visse industrisektorer. Formålet med direktivet er at beskytte miljøet mod negative påvirkninger fra ovennævnte spildevandsudledninger~~ ⇒ med det formål at beskytte miljøet og menneskers sundhed, gradvis eliminere drivhusgasemissioner og forbedre energibalancen i forbindelse med opsamling og rensning af byspildevand. Det fastsætter også regler om adgang til sanitet, om gennemsigtighed i byspildevandssektoren og om regelmæssig overvågning af folkesundhedsrelevante parametre i byspildevand ⊗ .

Artikel 2

⊗ Definitioner ⊗

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "~~B~~byspildevand": husspildevand ⇒ , en blanding af husspildevand og industrispildevand ⊗ eller en blanding af husspildevand og ⊗ byafløb ⊗ ~~industrispildevand og/eller regnvand fra befæstede arealer.~~
- 2) "~~H~~husspildevand": spildevand fra boligområder og serviceerhverv, som hovedsagelig stammer fra det menneskelige stofskifte og fra husholdninger.
- 3) "~~I~~industrispildevand": alt spildevand, der ~~udledes~~ ⇒ ud i kloaknet ⊗ fra ejendomme, som anvendes til ⊗ et af følgende formål: ⊗
⊗ a) udøvelse af et erhverv ⊗ ~~handels- eller industriformål, bortset fra husspildevand og regnvand fra befæstede arealer.~~

↓ nyt

b) aktiviteter, der udføres af en institution

↓ 91/271/EØF (tilpasset)
⇒ nyt

⊗ c) industrielle aktiviteter ⊗

4) "~~B~~byområde": et område, hvor ~~befolkningen og/eller de økonomiske aktiviteter~~
⇒ forureningsbelastningen fra byspildevand ⇐ er tilstrækkelig koncentreret ⇒ (10 PE pr. hektar eller derover) ⇐ til, at byspildevand kan opsamles og ledes til et rensningsanlæg for byspildevand eller et endeligt udledningssted.

↓ nyt

5) "byafløb": regnvand fra byområder, der opsamles af fælles eller separate kloaksystemer

6) "overløb efter voldsomt uvejr": udledning af urensset byspildevand til vandrecipienter fra fælles kloaksystemer forårsaget af regnskyl

↓ 91/271/EØF (tilpasset)

7) ~~5)~~ "~~K~~kloaknet": et system af rørledninger, der opsamler og transporterer byspildevand.

↓ nyt

8) "fælles kloaksystem": en rørledning, der opsamler og transporterer byspildevand

9) "separat kloaksystem": en rørledning, der særskilt opsamler og transporterer en af følgende typer spildevand:

a) husspildevand

b) industrispildevand

c) en blanding af husspildevand og industrispildevand

d) regnvand fra byområder

↓ 91/271/EØF (tilpasset)

⇒ nyt

~~6)~~ 10) "~~1 PE (personækvivalent)~~" ⊗ "personækvivalent" eller "PE": ⊗ ⇒ den enhed, der udtrykker den gennemsnitlige potentielle daglige vandforureningsbelastning forårsaget af én person, hvor 1 PE er ⇐ den mængde organisk stof, der kan nedbrydes biologisk med et fem-døgns biokemisk iltforbrug (BOD5) på 60 g ilt pr. dag.

~~7)~~ "Primær rensning" mekanisk og/eller kemisk rensning af byspildevand, der består i sedimentation af suspenderet stof eller i andre processer, hvor det tilledte spildevands BOD5 reduceres med mindst 20 % før udledning, og den samlede mængde suspenderet stof i det tilledte spildevand nedbringes med mindst 50 %.

~~8)~~ 11) "Sekundær rensning": rensning af byspildevand ved en proces, som almindeligvis består af biologisk rensning efterfulgt af en sekundær sedimentation, eller ved en anden proces, som indebærer overholdelse af kravene i tabel I i bilag I.

9) "Passende rensning" rensning af byspildevand ved en sådan proces og/eller et sådant bortskaffelsessystem, at vandrecipienten efter udledningen af spildevandet kan opfylde de relevante kvalitetsmålsætninger og de relevante bestemmelser i dette og andre EF-direktiver.

↓ nyt

12) "Tertiær rensning": rensning af byspildevand ved en proces, der fjerner kvælstof og phosphor fra byspildevandet

13) "Kvaternær rensning": rensning af byspildevand ved en proces, der fjerner et bredt spektrum af forurenende mikrostofer fra byspildevandet

↓ 91/271/EØF

⇒ nyt

~~10) 14) "Slam": ⇒ enhver form for fast, delvis fast eller flydende affald, der er tilbage efter rensning af byspildevand~~ ⇐ ~~restproduktet, både behandlet og ubehandlet, fra rensning af byspildevand i rensningsanlæg.~~

~~11) 15) "Eutrofiering": vands berigelse med næringssalte, især kvælstof- og/eller phosphorforbindelser, der medfører øget algevækst og udvikling af højere former for planteliv, som igen resulterer i en uønsket forstyrrelse af balancen mellem organismene i vandet og af vandets kvalitet.~~

~~12) "Flodmunding" overgangsområdet mellem forskvand og kystnære vandområder ved en flods udmunding. Medlemsstaterne fastsætter de ydre grænser (søværts) for flodmundinger med henblik på dette direktiv som led i gennemførelsesprogrammet efter bestemmelserne i artikel 17, stk. 1 og 2.~~

~~13) "Kystnære vandområder" vandområder uden for lavvandslinjen eller uden for en flodmundings ydre grænse.~~

↓ nyt

16) "forurenende mikrostof": et stof og dets nedbrydningsprodukter, der normalt forekommer i miljøet og i byspildevand i koncentrationer under milligram pr. liter, og som kan betragtes som farligt for menneskers sundhed eller miljøet på grundlag af et af kriterierne i del 3 og del 4 i bilag I til forordning (EF)⁷⁰

17) "fortyndingsforhold": forholdet mellem vandrecipientens årlige gennemstrømningsmængde på udledningsstedet og den årlige mængde byspildevand, der udledes fra et rensningsanlæg

18) "producent": enhver fabrikant, importør eller distributør, der erhvervsmæssigt markedsfører produkter i en medlemsstat, herunder ved hjælp af aftaler om fjernsalg som defineret i artikel 2, nr. 7), i direktiv 2011/83/EU

19) "producentansvarsorganisation": en organisation, der er oprettet i fællesskab af producenter med henblik på at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 9

20) "sanitet": faciliteter og tjenester til sikker bortskaffelse af human urin, afføring og menstruationsblod

⁷⁰

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger (EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1).

21) "antimikrobiel resistens": mikroorganismers evne til at overleve eller udvikle sig ved tilstedeværelse af en antimikrobiel agens i en koncentration, som normalt ville være tilstrækkelig til at hæmme eller dræbe mikroorganismer af samme art

22) "den berørte offentlighed": den del af offentligheden, som er berørt af, kan blive berørt af eller har en interesse i beslutningsprocedurerne med henblik på gennemførelsen af de forpligtelser, der er fastsat i dette direktiv, herunder ikkestatslige organisationer, der arbejder for beskyttelse af menneskers sundhed eller miljøet

23) "biomedie af plast": en plastbase, hvorpå de bakterier, der anvendes i rensningen af byspildevand, udvikles

24) "markedsføring": første tilgængeliggørelse af et produkt på en medlemsstats marked.

↓ 91/271/EØF (tilpasset)
⇒ nyt

Artikel 3

☒ Kloaknet ☒

1. Medlemsstaterne skal sikre, at alle byområder ☒ med en PE på 2 000 og derover opfylder følgende krav: ☒

☒ a) de er forsynet med kloaknet ☒ ~~bliver forsynet med kloaknet til opsamling af byspildevand~~

⇒ b) alle deres kilder til husspildevand er tilsluttet kloaknettet. ⇐

– ~~senest den 31. december 2000 for byområder med over 15 000 personækvivalenter (PE), og~~

– ~~senest den 31. december 2005 for byområder med mellem 2 000 og 15 000 PE.~~

~~For så vidt angår byspildevand, som udledes til vandrecipienter, der betragtes som "følsomme områder" som defineret i artikel 5, skal medlemsstaterne sikre, at der etableres kloaknet senest den 31. december 1998 for byområder med over 10 000 PE.~~

↓ 2013/64/EU, artikel 1, nr. 1)
(tilpasset)

~~1a) Uanset stk. 1, første og andet afsnit, sikrer Frankrig, for så vidt angår Mayotte som en region i den yderste periferi, jf. artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, (i det følgende benævnt "Mayotte"), at alle byområder bliver forsynet med kloaknet til opsamling af byspildevand:~~

~~— senest den 31. december 2020 for byområder med over 10 000 PE, hvilket vil dække mindst 70 % af den mængde, der genereres på Mayotte~~

~~— senest den 31. december 2027 for byområder med over 2 000 PE.~~

↓ nyt

2. Medlemsstaterne skal sikre, at alle byområder med mellem 1 000 og 2 000 PE senest den 31. december 2030 opfylder følgende krav:

a) de er forsynet med kloaknet

b) alle deres kilder til husspildevand er tilsluttet kloaknettet.

↓ 1137/2008, artikel 1 og bilagets afsnit 4.2. (tilpasset)

3. ~~De i stk. 1 omhandlede k~~Kloaknet skal opfylde kravene i bilag I, ~~lita~~ del A. ~~Kommissionen kan ændre disse krav. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.~~

↓ 91/271/EØF (tilpasset)

⇒ nyt

Artikel 4

⊗ Individuelle systemer ⊗

⊗ 1. Uanset artikel 3 skal medlemsstaterne, ⊗ ~~H~~ hvor det ⇒undtagelsesvis⇐ ikke er velbegrunder at etablere et kloaknet, enten fordi det ikke vil gavne miljøet, eller fordi det vil medføre urimelige udgifter, ⊗ sikre, at der ⊗ anvendes ~~der~~ individuelle systemer ⊗ til rensning af byspildevand ⊗ ~~eller andre egnede systemer, som sikrer samme miljøbeskyttelsesniveau.~~

↓ nyt

2. Medlemsstaterne sikrer, at individuelle systemer udformes, drives og vedligeholdes på en måde, der sikrer mindst samme rensningsgrad som den sekundære og tertiære rensning, der er omhandlet i artikel 6 og 7.

Medlemsstaterne sikrer, at byområder, hvor individuelle systemer anvendes, registreres i et offentligt register, og at den ansvarlige myndighed foretager regelmæssige inspektioner af disse systemer.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter efter proceduren i artikel 27 med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastsætte minimumskrav til udformningen, driften og vedligeholdelsen af individuelle systemer, og ved at specificere kravene til de regelmæssige inspektioner, der er omhandlet i stk. 2, andet afsnit.

4. Medlemsstater, der anvender individuelle systemer til rensning af mere end 2 % af deres byspildevandsbelastning fra byområder med 2 000 PE og derover, skal forelægge Kommissionen en detaljeret begrundelse for anvendelsen af individuelle systemer i hvert af disse byområder. Sådanne begrundelser skal:

a) påvise, at de i stk. 1 angivne betingelser for anvendelse af individuelle systemer er opfyldt

b) beskrive de foranstaltninger, der er truffet i henhold til stk. 2

c) påvise overholdelse af de i stk. 3 angivne minimumskrav, hvis Kommissionen har udøvet sine delegerede beføjelser i henhold til nævnte stykke.

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger formatet for forelæggelse af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28, stk. 2.

Artikel 5

Integrerede planer for forvaltning af byspildevand

1. Medlemsstaterne sikrer, at der senest den 31. december 2030 er udarbejdet en integreret plan for forvaltning af byspildevand for byområder med 100 000 PE og derover.
2. Medlemsstaterne skal senest den 31. december 2025 have udarbejdet en liste over byområder med mellem 10 000 PE og 100 000 PE, hvor et eller flere af følgende forhold gør sig gældende under hensyntagen til historiske data og de nyeste klimafremskrivninger:
 - a) overløb efter voldsomt uvejr eller byafløb udgør en risiko for miljøet eller menneskers sundhed
 - b) overløb efter voldsomt uvejr udgør mere end 1 % af den årlige opsamlede byspildevandsbelastning, beregnet under tørre vejrforhold
 - c) overløb efter voldsomt uvejr eller byafløb forhindrer overholdelse af et eller flere af følgende:
 - i) kravene i artikel 5 i direktiv (EU) 2020/2184
 - ii) kravene i artikel 5, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/7/EF⁷¹
 - iii) kravene i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF⁷²
 - iv) miljømålene i artikel 4 i direktiv 2000/60/EF.

Efter udarbejdelsen af den i første afsnit omhandlede liste reviderer medlemsstaterne den hvert femte år og ajourfører den om nødvendigt.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der senest den 31. december 2035 er udarbejdet en integreret plan for forvaltning af byspildevand for de byområder, der er omhandlet i stk. 2.
4. De integrerede planer for forvaltning af byspildevand stilles efter anmodning til rådighed for Kommissionen.
5. De integrerede planer for forvaltning af byspildevand skal som minimum omfatte de elementer, der er anført i bilag V.
6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at:
 - a) fastsætte metoder til identifikation af de foranstaltninger, der er omhandlet i bilag V, punkt 3
 - b) fastsætte metoder til bestemmelse af alternative indikatorer til kontrol af, om det vejledende mål for nedbringelse af forureningen, jf. bilag V, punkt 2, litra a), er nået

⁷¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/7/EF af 15. februar 2006 om forvaltning af badevandskvalitet og om ophævelse af direktiv 76/160/EØF (EUT L 64 af 4.3.2006, s. 37).

⁷² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 84).

c) fastlægge, i hvilket format de integrerede planer for forvaltning af byspildevand skal stilles til rådighed for Kommissionen, hvis der anmodes herom i henhold til stk. 4.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28, stk. 2. Efter udarbejdelse af de integrerede planer for forvaltning af byspildevand sikrer medlemsstaterne, at disse revideres hvert femte år og om nødvendigt ajourføres.

↓ 91/271/EØF (tilpasset)
⇒ nyt

Artikel ~~64~~

☒ Sekundær rensning ☒

1. ☒ For byområder med 2 000 PE eller derover skal ☒ ~~Medlemsstaterne skal sikre, at byspildevand, der tilledes kloaknet, før udledningen underkastes sekundær rensning ⇒ i overensstemmelse med stk. 3 ⇐ eller en tilsvarende rensning efter følgende plan: ☒ . ☒~~

- ~~senest den 31. december 2000 for så vidt angår samtlige udledninger fra byområder med over 15000 PE;~~
- ~~senest den 31. december 2005 for så vidt angår samtlige udledninger fra byområder med mellem 10000 og 15000 PE;~~
- ~~senest den 31. december 2005 for så vidt angår udledninger til ferskvand og flodmundinger fra byområder med mellem 2000 og 10000 PE.~~

↓ nyt

For byområder med mellem 2 000 PE og 10 000 PE, som udleder til kystnære vandområder, finder forpligtelsen i første afsnit ikke anvendelse før den 31. december 2027.

↓ 2013/64/EU, artikel 1, nr. 2)
(tilpasset)

~~1a) Uanset stk. 1 sikrer Frankrig, for så vidt angår Mayotte, at byspildevand, der tilledes kloaknet, før udledningen underkastes sekundær rensning eller en tilsvarende rensning:~~

- ~~senest den 31. december 2020 for byområder med over 15000 PE, hvilket sammen med de i artikel 5, stk. 2a, omhandlede byområder vil dække mindst 70 % af den mængde, der genereres på Mayotte~~
- ~~senest den 31. december 2027 for byområder med over 2000 PE.~~

↓ nyt

2. For byområder med mellem 1 000 PE og 2 000 PE skal medlemsstaterne senest den 31. december 2030 sikre, at byspildevand, der tilledes kloaknet, før udledningen underkastes sekundær rensning i overensstemmelse med stk. 3 eller en tilsvarende rensning.

3. Prøver udtaget i overensstemmelse med dette direktivs artikel 21 og bilag I, del D, skal være i overensstemmelse med parameterværdierne i bilag I, del B, tabel 1. Det største tilladte antal prøver, som må afvige fra parameterværdierne i bilag I, del B, tabel 1, er fastsat i bilag I, del D, tabel 4.

↓ 91/271/EØF

~~2. Udledninger af byspildevand til vandrecipienter i højtliggende bjergområder (over 1500 m over havoverfladen), hvor det på grund af lave temperaturer er vanskeligt at foretage en effektiv biologisk rensning, kan renses mindre vidtgående end foreskrevet i stk. 1, når det af indgående undersøgelser fremgår, at udledningerne ikke vil påvirke miljøet negativt.~~

↓ 1137/2008, artikel 1 og bilagets afsnit 4.2.

~~3. De i stk. 1 og 2 omhandlede udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand skal opfylde de relevante krav i bilag I, litra B. Kommissionen kan ændre disse krav. Sådanne foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.~~

↓ 91/271/EØF (tilpasset)

4. Belastningen~~Mængden~~ udtrykt i PE skal beregnes på grundlag af den maksimale gennemsnitlige ugentlige ~~mængde~~belastning, der tilledes rensningsanlægget for byspildevand i løbet af året, bortset fra, ~~hvad der skyldes~~ usædvanlige omstændigheder, som ~~f.eks.~~ skyldes kraftige regnskyl.

Artikel ~~75~~

Tertiær rensning

↓ nyt

1. Medlemsstaterne sørger for, at udledningerne fra 50 % af de rensningsanlæg for byspildevand, der modtager en belastning på 100 000 PE og derover, og som ikke anvender tertiær rensning den [OP please insert the date = the date of entry into force of this Directive], senest den 31. december 2030 undergår tertiær rensning i overensstemmelse med stk. 4.

Medlemsstaterne sikrer, at alle rensningsanlæg for byspildevand, der modtager en belastning på 100 000 PE og derover, senest den 31. december 2035 anvender tertiær rensning i overensstemmelse med stk. 4.

↓ 91/271/EØF (tilpasset)

~~4. Medlemsstaterne skal med henblik på anvendelsen af stk. 2 senest den 31. december 1993 kortlægge følsomme områder efter de kriterier, som er fastlagt i bilag II.~~

↓ nyt

2. Medlemsstaterne skal senest den 31. december 2025 have udarbejdet en liste over områder på deres nationale områder, der er følsomme over for eutrofiering, og de ajourfører denne liste hvert femte år fra den 31. december 2030.

Den i første afsnit omhandlede liste skal inkludere de områder, der er identificeret i bilag II.

Kravet i første afsnit finder ikke anvendelse, hvis en medlemsstat gennemfører tertiær rensning i overensstemmelse med stk. 4 på hele sit område.

↓ 91/271/EØF (tilpasset)
⇒ nyt

~~32. Medlemsstaterne sørger for, at byspildevand, der tilledes kloaknet fra 50 % af byområder med mellem 10 000 PE og 100 000 PE, som udleder til de områder, der er opført på den i stk. 2 omhandlede liste, og ikke anvender tertiær rensning den [OP please insert the date = the date of entry into force of this Directive], senest den 31. december 2035 undergår tertiær rensning i overensstemmelse med stk. 4, senest den 31. december 1998 renses mere vidtgående end beskrevet i artikel 4, før det udledes til følsomme disse områder, for så vidt angår alle udledninger fra byområder med over 10000 PE.~~

↓ nyt

Medlemsstaterne sørger for, at byspildevand, der tilledes kloaknet fra alle byområder med mellem 10 000 PE og 100 000 PE, som udleder til de områder, der er opført på den i stk. 2 omhandlede liste, senest den 31. december 2040 undergår tertiær rensning i overensstemmelse med stk. 4.

↓ 2013/64/EU, artikel 1, nr. 3)
(tilpasset)

~~2a) Uanset stk. 2 sikrer Frankrig, for så vidt angår Mayotte, at byspildevand, der tilledes kloaknet, renses mere vidtgående end beskrevet i artikel 4, før det udledes til følsomme områder senest den 31. december 2020 for byområder med over 10000 PE, hvilket sammen med de i artikel 4, stk. 1a, omhandlede byområder vil dække mindst 70 % af den mængde, der genereres på Mayotte.~~

↓ 1137/2008, artikel 1 og bilagets afsnit 4.2.

~~3. De i stk. 2 omhandlede udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand skal opfylde de relevante krav i bilag I, litra B. Kommissionen kan ændre disse krav. Sådanne foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.~~

↓ nyt

4. Prøver udtaget i overensstemmelse med dette direktivs artikel 21 og bilag I, del D, skal være i overensstemmelse med parameterværdierne i bilag I, del B, tabel 2. Det største tilladte antal prøver, som må afvige fra parameterværdierne i bilag I, del B, tabel 2, er fastsat i bilag I, del D, tabel 4.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter efter proceduren i artikel 27 med henblik på at ændre bilag I, del B og D, for at tilpasse de krav og metoder, der er omhandlet i andet afsnit, til den teknologiske og videnskabelige udvikling.

↓ 91/271/EØF

⇒ nyt

~~54. Som alternativ behøver de krav til de enkelte anlæg, der er fastsat i stk. 2 og 3, ikke anvendes i følsomme områder. ⇒ Uanset stk. 3 og 4, kan en medlemsstat beslutte, at et givet rensningsanlæg for byspildevand beliggende i et område, der er opført på den i stk. 2 omhandlede liste, ikke er omfattet af kravene i stk. 3 og 4, hvor det kan dokumenteres, at den procentvise nedbringelse af forurenende stoffer i den samlede mængde spildevand, der udledes til ledede rensningsanlæg i det pågældende område, er mindst 75 % for total phosphor og mindst 75 % for total kvælstof.~~

↓ nyt

a) 82,5 % for total phosphor og 80 % for total kvælstof senest den 31. december 2035

b) 90 % for total phosphor og 85 % for total kvælstof senest den 31. december 2040.

↓ 91/271/EØF (tilpasset)

⇒ nyt

~~65. Stk. 23, 3 ⇒ 4 og 45 gælder også for udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand ⇒ med 10 000 PE eller derover til et afstrømningsområde, der ligger i et eutrofieringsfølsomt område, der er opført på den i stk. 2 omhandlede liste, der ligger i følsomme områders relevante afstrømningsområder, og som bidrager til forureningen af disse områder.~~

~~I tilfælde, hvor ovennævnte afstrømningsområder helt eller delvis ligger i en anden medlemsstat, anvendes artikel 9.~~

~~6. Medlemsstaterne skal sikre, at kortlægningen af følsomme områder revideres mindst hvert fjerde år.~~

7. Medlemsstaterne skal sikre, ⇒ at udledningerne fra rensningsanlæg for byspildevand, der ligger i et område, der er opført på den i stk. 2 omhandlede liste, efter en i henhold til nævnte stykke krævet regelmæssig ajourføring af listen, opfylder kravene i stk. 3 og 4 senest syv år efter områdets optagelse på denne liste ⇒ at de områder, der kortlægges som følsomme efter en revision i henhold til stk. 6, opfylder ovennævnte krav inden syv år.

~~8. En medlemsstat behøver ikke at kortlægge følsomme områder i forbindelse med dette direktiv, hvis den foretager den rensning, der er fastsat i stk. 2, 3 og 4, i hele sit område.~~

↓ nyt

Artikel 8

Kvaternær rensning

1. Medlemsstaterne sørger for, at 50 % af udledningerne fra rensningsanlæg for byspildevand, der modtager en belastning på 100 000 PE og derover, senest den 31. december 2030 undergår kvaternær rensning i overensstemmelse med stk. 5.

Medlemsstaterne sørger for, at alle rensningsanlæg for byspildevand, der modtager en belastning på 100 000 PE og derover, senest den 31. december 2035 anvender kvaternær rensning i overensstemmelse med stk. 5.

2. Medlemsstaterne skal senest den 31. december 2030 have udarbejdet en liste over områder på deres nationale områder, hvor koncentrationen eller akkumuleringen af forurenende mikrostofer udgør en risiko for menneskers sundhed eller miljøet. Medlemsstaterne reviderer listen hvert femte år og ajourfører den om nødvendigt.

Den i første afsnit omhandlede liste skal inkludere de følgende områder, medmindre det på grundlag af en risikovurdering kan påvises, at der ikke er nogen risiko for menneskers sundhed eller miljøet i disse områder:

a) vandområder, der anvendes til indvinding af drikkevand som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv (EU) 2020/2184

b) badevand, der falder ind under direktiv 2006/7/EF

c) søer som defineret i artikel 2, nr. 5), i direktiv 2000/60/EF

d) vandløb som defineret i artikel 2, nr. 4), i direktiv 2000/60/EF eller andre vandstrømme, hvor fortyndingsforholdet er under 10

e) områder, hvor akvakultur som defineret i artikel 4, nr. 25), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013⁷³ finder sted

f) områder, hvor yderligere rensning er nødvendig for at opfylde kravene i direktiv 2000/60/EF og 2008/105/EF.

Den i andet afsnit omhandlede risikovurdering meddeles Kommissionen efter anmodning.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger formatet for den risikovurdering, der er omhandlet i stk. 2, andet afsnit, og den metode, der skal anvendes til denne risikovurdering. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28, stk. 2.

4. Medlemsstaterne sørger for, at byspildevand, der tilledes kloaknet, i 50 % af byområder med mellem 10 000 PE og 100 000 PE senest den 31. december 2035 undergår kvaternær rensning i overensstemmelse med stk. 5, inden det udledes til områder, der er opført på den i stk. 2 omhandlede liste.

Medlemsstaterne sørger for, at byspildevand, der tilledes kloaknet fra alle byområder med mellem 10 000 PE og 100 000 PE, og som udledes til de områder, der er opført på den i stk. 2 omhandlede liste, senest den 31. december 2040 undergår kvaternær rensning i overensstemmelse med stk. 5.

5. Prøver udtaget i overensstemmelse med dette direktivs artikel 21 og bilag I, del D, skal være i overensstemmelse med parameterværdierne i bilag I, del B, tabel 3. Det største tilladte antal prøver, som må afvige fra parameterværdierne i bilag I, del B, tabel 3, er fastsat i bilag I, del D, tabel 4.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter efter proceduren i artikel 27 med henblik på at ændre bilag I, del B og D, for at tilpasse de krav og metoder, der er omhandlet i andet afsnit, til den teknologiske og videnskabelige udvikling.

6. Kommissionen skal senest den 31. december 2030 vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastlægge de overvågnings- og prøveudtagningsmetoder, som medlemsstaterne

⁷³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

skal anvende til at fastslå tilstedeværelsen og mængderne i byspildevand af de indikatorer, der er fastsat i tabel 3 i del B i bilag I. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28, stk. 2.

↓ 91/271/EØF

~~Artikel 6~~

~~1. Medlemsstaterne kan med henblik på anvendelsen af stk. 2 senest den 31. december 1993 kortlægge mindre følsomme områder efter de kriterier, som er fastlagt i bilag II.~~

~~2. Udledninger af byspildevand fra byområder med mellem 10000 og 150000 PE til kystnære vandområder og fra byområder med mellem 2000 og 10000 PE til flodmundinger i områder som omhandlet i stk. 1 kan renses mindre vidtgående end foreskrevet i artikel 4, såfremt~~

~~udledningerne mindst underkastes en primær rensning som defineret i artikel 2, nr. 7, i overensstemmelse med kontrolprocedurerne i bilag I, litra D;~~

~~det af omfattende undersøgelser fremgår, at udledningerne ikke vil påvirke miljøet negativt.~~

~~Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle relevante oplysninger om ovennævnte undersøgelser.~~

~~3. Dersom Kommissionen finder, at betingelserne i stk. 2 ikke er opfyldt, forelægger den Rådet passende forslag.~~

~~4. Medlemsstaterne skal sikre, at kortlægningen af mindre følsomme områder revideres mindst hvert fjerde år.~~

~~5. Medlemsstaterne skal sikre, at områder, der ikke længere kortlægges som mindre følsomme, opfylder de relevante krav i artikel 4 og 5 inden syv år.~~

~~Artikel 7~~

~~Medlemsstaterne skal sikre, at byspildevand, der tilledes kloaknet, senest den 31. december 2005 før udledningen underkastes passende rensning som defineret i artikel 2, nr. 9, i følgende tilfælde:~~

~~ved udledninger til ferskvand og flodmundinger fra byområder med under 2000 PE;~~

~~ved udledninger til kystnære vandområder fra byområder med under 10000 PE.~~

↓ 2013/64/EU, artikel 1, nr. 4)

~~Som undtagelse fra stk. 1, for så vidt angår Mayotte, er den i det pågældende stykke fastsatte frist den 31. december 2027.~~

↓ 91/271/EØF

~~Artikel 8~~

- ~~1. Medlemsstaterne kan i undtagelsestilfælde, der skyldes tekniske problemer, for geografisk afgrænsede befolkningsgrupper forelægge Kommissionen en særlig anmodning om en længere frist til at opfylde kravene i artikel 4.~~
- ~~2. I anmodningen, der skal være behørigt begrundet, skal der gøres rede for de tekniske vanskeligheder, der er tale om, og den skal indeholde forslag til en handlingsplan med en passende tidsplan for gennemførelse af målsætningerne i dette direktiv. Tidsplanen skal indgå i gennemførelsesprogrammet i henhold til artikel 17.~~
- ~~3. Kun tekniske grunde kan godtages, og den i stk. 1 nævnte frist kan ikke forlænges ud over den 31. december 2005.~~

↓ 1137/2008, artikel 1 og bilagets afsnit 4.2.

- ~~4. Kommissionen undersøger anmodningen og træffer passende foranstaltninger efter forskriftsproceduren i artikel 18, stk. 2.~~

↓ 91/271/EØF

- ~~5. Under særlige omstændigheder, når det kan påvises, at en mere vidtgående rensning ikke vil gavne miljøet, kan udledninger til mindre følsomme områder af spildevand fra byområder med over 150000 PE underkastes en rensning som den, der er foreskrevet i artikel 6 for spildevand fra byområder med mellem 10000 og 150000 PE.~~

↓ 1137/2008, artikel 1 og bilagets afsnit 4.2.

~~Under sådanne omstændigheder skal medlemsstaterne på forhånd forelægge relevant dokumentation for Kommissionen. Kommissionen undersøger sagen og træffer passende foranstaltninger efter forskriftsproceduren i artikel 18, stk. 2.~~

↓ nyt

Artikel 9

Udvidet producentansvar

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at producenter, der markedsfører et produkt, der er opført i bilag III, har et udvidet producentansvar.

Sådanne foranstaltninger skal sikre, at disse producenter dækker:

- (a) de fulde omkostninger i forbindelse med overholdelse af kravene i artikel 8, herunder omkostningerne til kvaternær rensning af byspildevand med henblik på at fjerne forurenende mikrostofer fra deres markedsførte produkter samt rester og affald heraf, til overvågning af forurenende mikrostofer, jf. artikel 21, stk. 1, litra a),

- (b) omkostninger til indsamling og kontrol af data om markedsførte produkter, og
- c) andre omkostninger, der er nødvendige for at leve op til deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar.

2. Medlemsstaterne fritager producenter fra deres forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar i henhold til stk. 1, hvis producenterne kan påvise, at mindst én af følgende betingelser er opfyldt:

- a) mængden af det markedsførte produkt er mindre end 2 ton pr. år
- b) det markedsførte produkt genererer ikke forurenende mikroorganismer i spildevand, når det er udtjent.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter detaljerede kriterier for den ensartede anvendelse af betingelsen i stk. 2, litra b), på specifikke produktkategorier. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28, stk. 2.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de producenter, der er omhandlet i stk. 1, lever op til deres udvidede producentansvar kollektivt ved at tilslutte sig en producentansvarsorganisation.

Medlemsstaterne sikrer, at:

a) de producenter, der er omhandlet i stk. 1, forpligtes til én gang om året at give producentansvarsorganisationerne følgende oplysninger:

- i) de årlige mængder af de produkter, der er anført i bilag III, som producenterne markedsfører som led i deres erhvervsmæssige virksomhed
- ii) oplysninger om de i nr. i) omhandlede produkters farlighed i spildevandet, når de er udtjente
- iii) hvis det er relevant, en liste over produkter, der er fritaget i henhold til stk. 2

b) de producenter, der er omhandlet i stk. 1, forpligtes til at bidrage finansielt til producentansvarsorganisationerne for at dække omkostningerne i forbindelse med deres udvidede producentansvar

c) hver producents bidrag, jf. litra b), fastsættes på grundlag af mængden og farligheden i spildevandet af de markedsførte produkter

d) producentansvarsorganisationer underkastes årlige uafhængige revisioner af deres økonomiske forvaltning, herunder deres evne til at dække de omkostninger, der er omhandlet i stk. 4, kvaliteten og tilstrækkeligheden af de oplysninger, der indsamles i henhold til litra a), og tilstrækkeligheden af de bidrag, der indsamles i henhold til litra b).

5. Medlemsstaterne sikrer, at:

a) alle relevante involverede aktører, herunder producenter som omhandlet i stk. 1, producentansvarsorganisationer, private eller offentlige operatører af rensningsanlæg for byspildevand og lokale kompetente myndigheder, har klart definerede roller og ansvarsområder

b) der fastsættes mål for forvaltningen af byspildevand med henblik på at overholde de krav og frister, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, 4 og 5, og alle andre kvantitative eller kvalitative mål, der anses for relevante for gennemførelsen af forpligtelserne vedrørende det udvidede producentansvar

c) der indføres et rapporteringssystem til indsamling af data om de produkter, der er omhandlet i stk. 1, og som markedsføres i medlemsstaten af producenterne, og data om kvaternær rensning af spildevand samt andre data, der er relevante med henblik på litra b).

Artikel 10

Mindstekrav til producentansvarsorganisationer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at producentansvarsorganisationer, der er oprettet i henhold til artikel 9, stk. 4:

a) har en klart defineret geografisk dækning, der er i overensstemmelse med kravene i artikel 8

b) råder over de nødvendige finansielle og organisatoriske midler til at opfylde producenternes forpligtelser vedrørende udvidet producentansvar

c) offentliggør tilgængelige oplysninger om:

i) ejerskab og medlemskab

ii) finansielle bidrag, der betales af producenterne

iii) de aktiviteter, de udøver hvert år, herunder klare oplysninger om, hvordan deres finansielle midler anvendes.

2. Medlemsstaterne etablerer en passende overvågnings- og håndhævelsesramme for at sikre, at producentansvarsorganisationerne opfylder deres forpligtelser, at producentansvarsorganisationernes finansielle midler anvendes korrekt, og at alle aktører, der er omfattet af udvidet producentansvar, indberetter pålidelige data til de kompetente myndigheder og, når der anmodes herom, til producentansvarsorganisationerne.

3. Hvis der på en medlemsstats område er etableret flere producentansvarsorganisationer, udpeger den pågældende medlemsstat mindst ét organ, der er uafhængigt af private interesser, eller overlader det til en offentlig myndighed at føre tilsyn med gennemførelsen.

4. Medlemsstaterne sikrer, at producenter, der er etableret på en anden medlemsstats område, og som markedsfører produkter på deres marked:

a) udpeger en juridisk eller fysisk person, der er etableret på medlemsstatens område, som bemyndiget repræsentant med henblik på at opfylde forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar på dens område, eller

b) træffer andre foranstaltninger svarende til litra a).

5. Medlemsstaterne sikrer en regelmæssig dialog mellem de relevante interessenter, der er involveret i gennemførelsen af forpligtelserne vedrørende udvidet producentansvar, herunder producenter og distributører, producentansvarsorganisationer, private eller offentlige operatører af rensningsanlæg for byspildevand, lokale myndigheder og civilsamfundsorganisationer.

Artikel 11

Energineutralitet i rensningsanlæg for byspildevand

1. Medlemsstaterne sikrer, at der hvert fjerde år foretages energisyn af kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand. Disse energisyn gennemføres i overensstemmelse med artikel 8 i direktiv 2012/27/EU og omfatter en identifikation af potentialet for en omkostningseffektiv anvendelse eller produktion af vedvarende energi med særligt

fokus på at identificere og udnytte potentialet for produktion af biogas og samtidig reducere methanudledningerne. De første energisyn foretages:

- a) senest den 31. december 2025 for rensningsanlæg for byspildevand, der modtager en belastning på 100 000 PE og derover, og de tilhørende kloaknet
- b) senest den 31. december 2030 for rensningsanlæg for byspildevand, der modtager en belastning på mellem 10 000 PE og 100 000 PE, og de tilhørende kloaknet.

2. Medlemsstaterne sikrer, at den samlede årlige energiproduktion, der stammer fra vedvarende energikilder som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv (EU) 2018/2001, der produceres på nationalt plan af rensningsanlæg for byspildevand, der modtager en belastning på 10 000 PE og derover, mindst svarer til:

- a) 50 % af sådanne anlægs samlede årlige energiforbrug inden den 31. december 2030
- b) 75 % af sådanne anlægs samlede årlige energiforbrug inden den 31. december 2035
- c) 100 % af sådanne anlægs samlede årlige energiforbrug inden den 31. december 2040.

↓ 91/271/EØF (tilpasset)
⇒ nyt

Artikel 129

⊗ Grænseoverskridende samarbejde ⊗

1. Hvis et vandområde, der hører ind under en medlemsstats jurisdiktion, påvirkes negativt af udledninger af byspildevand fra en anden medlemsstat ⇒ eller et tredjeland ⇐, ~~kan~~ ⇒ skal ⇐ den medlemsstat, hvis vandområde påvirkes negativt, meddele dette til den anden medlemsstat eller det andet tredjeland og til Kommissionen ~~dette~~.

↓ nyt

Dette skal meddeles omgående i tilfælde af tilfældig forurening, der i væsentlig grad kan påvirke vandområder nedstrøms.

↓ 91/271/EØF (tilpasset)
⇒ nyt

De berørte medlemsstater skal, ~~hvor det er hensigtsmæssigt sammen med Kommissionen, iværksætte den nødvendige samordning med henblik på at~~ ⇒ samarbejde om at identificere de pågældende udledninger, og iværksætte de foranstaltninger, der skal træffes ved kilden for at beskytte de påvirkede vandområder, med henblik på at sikre, at dette direktivs bestemmelser overholdes.

↓ nyt

2. De berørte medlemsstater underretter Kommissionen om ethvert samarbejde i henhold til stk. 1. Kommissionen deltager i et sådant samarbejde efter anmodning fra de berørte medlemsstater.

↓ 91/271/EØF (tilpasset)

⇒ nyt

Artikel ~~1310~~

⊗ Lokale vejrforhold ⊗

Medlemsstaterne skal sikre, at de rensningsanlæg for byspildevand, der bygges for at efterkomme kravene i artikel ~~4, 5, 6 og 7~~ ⇒ 6, 7 og 8 ⇐, projekteres, opføres, drives og vedligeholdes således, at de har tilstrækkelig funktionsduelighed under alle normale lokale vejrforhold. Ved projekteringen af anlæggene skal der tages hensyn til sæsonbestemte svingninger i ~~spildevandsmængden~~ spildevandsbelastningen.

Artikel ~~1411~~

⊗ Udledning af industrispildevand ⊗

1. Medlemsstaterne skal sikre, at den ~~ansvarlige myndighed eller det relevante organ~~ ~~senest den 31. december 1993~~ ⊗ kompetente myndighed ⊗ på forhånd ~~fastsætter bestemmelser om og/eller~~ giver særlige godkendelser til tilledning af industrispildevand til kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand.

↓ 1137/2008, artikel 1 og bilagets afsnit 4.2.

~~2. Bestemmelserne og/eller de særlige godkendelser skal opfylde kravene i bilag I, litra C. Kommissionen kan ændre disse krav. Sådanne foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.~~

↓ nyt

Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed:

- a) hører operatørerne af kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand, hvortil der ledes industrispildevand, inden der gives særlige godkendelser
- b) giver operatørerne af kloaknet og rensningsanlæg for byspildevand, hvortil der ledes industrispildevand, mulighed for efter anmodning at få indsigt i de særlige godkendelser, der er givet i deres afstrømningsområder.

2. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger, herunder revurdering af den særlige godkendelse, til at identificere, forebygge og i videst muligt omfang begrænse forureningskilderne i industrispildevand som omhandlet i stk. 1, hvis en af følgende situationer gør sig gældende:

a) der er identificeret forurenende stoffer ved indløb til og afløb fra rensningsanlægget for byspildevand i forbindelse med overvågningen i henhold til artikel 21, stk. 3

b) slam fra rensning af byspildevand er tiltænkt anvendelse i overensstemmelse med Rådets direktiv 86/278/EØF⁷⁴

c) rensed byspildevand er tiltænkt genanvendelse i overensstemmelse med forordning (EU) 2020/741

d) vandrecipienten anvendes til indvinding af drikkevand som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv (EU) 2020/2184

e) forureningen af det industrispildevand, der tilledes kloaknettet eller rensningsanlægget for byspildevand udgør en risiko for driften af dette net eller anlæg.

3. De særlige godkendelser, der er omhandlet i stk. 1, skal opfylde kravene i bilag I, del C. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter efter proceduren i artikel 27 med henblik på at ændre bilag I, del C, for at tilpasse det til den tekniske og videnskabelige udvikling inden for miljøbeskyttelse.

↓ 1137/2008, artikel 1 og bilagets afsnit 4.2. (tilpasset)
⇒ nyt

~~43. Bestemmelserne og de særlige godkendelser~~ ☒, der er omhandlet i stk. 1, ☒ skal ~~med jævne mellemrum~~ ⇒ mindst hvert sjette år ⇐ tages op til fornyet overvejelse og om nødvendigt tilpasses.

Artikel ~~1542~~

☒ Genbrug af vand og udledning af byspildevand ☒

~~1. Renset spildevand skal genanvendes, når dette er hensigtsmæssigt. Slammet skal bortskaffes således, at miljøet udsættes for mindst mulig negativ påvirkning.~~

↓ nyt

1. Medlemsstaterne skal systematisk fremme genanvendelsen af rensed spildevand fra alle rensningsanlæg for byspildevand. Hvis rensed spildevand genanvendes til vanding i landbruget, skal det opfylde kravene i forordning (EU) 2020/741.

↓ 1137/2008, artikel 1 og bilagets afsnit 4.2. (tilpasset)
⇒ nyt

~~2. De ansvarlige myndigheder eller relevante organer~~ ⇒ Medlemsstaterne ⇐ skal sikre, at ~~bortskaffelse af spildevand~~ ⇒ udledninger ⇐ fra rensningsanlæg for byspildevand foregår i ~~henhold til forudgående bestemmelser og/eller~~ ☒ med ☒ særlige godkendelser. ⇒ Sådanne godkendelser skal sikre, at kravene i bilag I, del B, er opfyldt. ⇐

⁷⁴ Rådets direktiv 86/278/EØF af 12. juni 1986 om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg (EFT L 181 af 4.7.1986, s. 6).

↓ 1137/2008, artikel 1 og bilagets afsnit 4.2.

~~3. Forudgående bestemmelser om og/eller særlige godkendelser til udledning fra rensningsanlæg for byspildevand i henhold til stk. 2, i byområder med mellem 2000 og 10000 PE for så vidt angår udledning til ferskvand og flodmundinger, og i byområder med 10000 PE eller mere for alle udledninger, skal indeholde sådanne betingelser, at de relevante krav i bilag I, litra B, opfyldes. Kommissionen kan ændre disse krav. Sådanne foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 18, stk. 3.~~

↓ 91/271/EØF (tilpasset)
⇒ nyt

~~34. Bestemmelserne og/eller tilladelserne ☒ De særlige godkendelser, der er omhandlet i stk. 2, ☒ skal med jævne mellemrum ⇒ mindst hvert sjette år ⇐ tages op til fornyet overvejelse og om nødvendigt tilpasses.~~

Artikel 16~~13~~

☒ Bionedbrydeligt industrispildevand ☒

~~1. Medlemsstaterne skal sikre, at biologisk nedbrydeligt industrispildevand fra virksomheder, der falder ind under de i bilag III anførte industrisektorer, når det ikke ledes til rensningsanlæg for byspildevand før udledning til vandrecipienten, senest den 31. december 2000 for udledning opfylder de krav, der er opstillet i forudgående bestemmelser og/eller særlige godkendelser fra den ansvarlige myndighed eller det relevante organ, for så vidt angår samtlige udledninger fra virksomheder med 4000 PE eller mere.~~

~~2. Senest den 31. december 1993 skal de ansvarlige myndigheder eller relevante organer i medlemsstaterne fastsætte krav, der er afpasset efter arten af den pågældende industri, til udledningen af denne form for spildevand.~~

~~3. Kommissionen foretager en sammenligning af medlemsstaternes krav senest den 31. december 1994. Den offentliggør resultaterne i en rapport og fremsætter om nødvendigt passende forslag.~~

↓ nyt

Medlemsstaterne fastsætter krav til udledning af bionedbrydeligt industrispildevand, som er passende i forhold til den pågældende industris art, og som sikrer mindst samme miljøbeskyttelsesniveau som kravene i bilag I, del B.

Kravene i stk. 1 finder anvendelse, når følgende betingelser er opfyldt:

- (a) spildevandet stammer fra anlæg, der modtager en belastning på 4 000 PE og derover, og som hører til de industrisektorer, der er opført i bilag IV, og som

ikke udfører nogen af de aktiviteter, der er anført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU⁷⁵

- (b) spildevandet ledes ikke til et rensningsanlæg for byspildevand, før det udledes til vandrecipienter ("direkte udledning").

Artikel 17

Overvågning af byspildevand

1. Medlemsstaterne overvåger tilstedeværelsen af følgende folkesundhedsrelevante parametre i byspildevand:

- a) sars-CoV-2-virus og varianter heraf
- b) poliovirus
- c) influenzavirus
- d) nye patogener
- e) forurenende stoffer, der giver anledning til stigende bekymring
- f) enhver anden folkesundhedsparameter, som medlemsstaternes kompetente myndigheder anser det for relevant at overvåge.

2. Med henblik på stk. 1 opretter medlemsstaterne et nationalt system for permanent samarbejde og koordinering mellem myndighederne med ansvar for folkesundhed og myndighederne med ansvar for rensning af byspildevand med henblik på at:

- (a) identificere andre folkesundhedsparametre end dem, der er omhandlet i stk. 1, som skal overvåges i byspildevand
- (b) bestemme hvor og hvor ofte prøveudtagning og analyse af byspildevand skal foretages for hver folkesundhedsparameter, der er identificeret i overensstemmelse med stk. 1, under hensyntagen til de tilgængelige sundhedsdata, behovene med hensyn til folkesundhedsdata og, hvor det er relevant, de lokale epidemiologiske situationer
- (c) tilrettelægge en passende og rettidig meddelelse af overvågningsresultaterne til de myndigheder, der har ansvar for folkesundheden og til EU-platforme, hvor sådanne platforme er tilgængelige.

3. Hvis myndigheden med ansvar for folkesundheden i medlemsstaten har erklæret, at der foreligger en folkesundhedsmæssig krisesituation som følge af sars-CoV-2, skal forekomsten af sars-CoV-2 og varianter heraf overvåges i byspildevand fra mindst 70 % af medlemsstatens befolkning, og der skal udtages mindst én prøve om ugen for byområder med 100 000 PE og derover. Overvågningen skal fortsætte, indtil den kompetente myndighed erklærer, at den folkesundhedsmæssige krisesituation som følge af SARS-CoV-2 er ophørt.

For at afgøre, om der foreligger en folkesundhedsmæssig krisesituation, inddrager den kompetente myndighed vurderinger fra Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme, beslutninger truffet af Verdenssundhedsorganisationen (WHO) i

⁷⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

overensstemmelse med det internationale sundhedsregulativ og Kommissionens afgørelser vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning.../...⁷⁶+

4. Medlemsstaterne sikrer, at rensningsanlæg for byspildevand fra byområder med 100 000 PE og derover, senest den 1. januar 2025 overvåges for antimikrobiel resistens mindst to gange om året ved deres indløb og afløb og, hvor det er relevant, i kloaknettene.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter efter proceduren i artikel 28 for at sikre ensartet anvendelse af dette direktiv ved at fastlægge en harmoniseret metode til måling af antimikrobiel resistens i byspildevand.

5. Resultaterne af den overvågning, der er omhandlet i denne artikel, rapporteres i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1, litra g).

Artikel 18

Risikovurdering og risikostyring

1. Senest den [OP please insert the date = the last day of the second year after the date of entry into force of this Directive] identificerer medlemsstaterne de risici for miljøet og menneskers sundhed, der er forbundet med udledning af byspildevand, og som minimum de risici, der er forbundet med følgende:

a) kvaliteten af vandområder, der anvendes til indvinding af drikkevand som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv (EU) 2020/2184

b) kvaliteten af badevand, der falder ind under direktiv 2006/7/EF

c) et vandområdes gode økologiske tilstand som defineret i artikel 2, nr. 22), i direktiv 2000/60/EF

d) kvaliteten af vandområder, hvor akvakultur som defineret i artikel 4, nr. 25), i forordning (EU) nr. 1380/2013 finder sted.

2. Hvis der i overensstemmelse med stk. 1 konstateres risici, træffer medlemsstaterne egnede foranstaltninger til at imødegå dem, som efter omstændighederne omfatter følgende foranstaltninger:

a) etablering af kloaknet i overensstemmelse med artikel 3 for byområder med under 1 000 PE

b) anvendelse af sekundær rensning i overensstemmelse med artikel 6 på byspildevand fra byområder med under 1 000 PE

c) anvendelse af tertiær rensning i overensstemmelse med artikel 7 på byspildevand fra byområder med under 10 000 PE

d) anvendelse af kvaternær rensning i overensstemmelse med artikel 8 på byspildevand fra byområder med under 10 000 PE

e) udarbejdelse af integrerede planer for forvaltning af byspildevand i overensstemmelse med artikel 5 for byområder med under 10 000 PE og indførelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i bilag V

f) anvendelse af strengere krav til rensning af opsamlet byspildevand end de krav, der er fastsat i bilag 1, del B.

⁷⁶

+ OP: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dokument PE-CONS 40/22 (2020/0322(COD)) i teksten, og indsæt nævnte forordnings nummer, dato, titel og EUT-henvisning i fodnoten.

3. Den identifikation af risici, der foretages i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, revideres hvert femte år. En sammenfatning af de identificerede risici ledsaget af en beskrivelse af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til stk. 2, inkluderes i de nationale gennemførelsesprogrammer, der er omhandlet i artikel 23, og meddeles Kommissionen efter anmodning.

Artikel 19

Adgang til sanitet

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at forbedre adgangen til sanitet for alle, navnlig for sårbare og marginaliserede grupper.

Med henblik herpå skal medlemsstaterne senest den 31. december 2027:

- a) identificere kategorier af personer uden adgang eller med begrænset adgang til sanitet, herunder sårbare og marginaliserede grupper, og årsagerne til den manglende adgang
- b) vurdere mulighederne for at forbedre adgangen til sanitet for de kategorier af personer, der er omhandlet i litra a)
- c) for alle byområder med 10 000 PE og derover tilskynde til etablering af et tilstrækkeligt antal sanitære faciliteter i det offentlige rum, som er frit tilgængelige, og som, navnlig for kvinder, kan tilgås på sikker vis.

↓ 91/271/EØF (tilpasset)

Artikel ~~2014~~

☒ Slam ☒

~~1. Slam fra rensningsanlæg skal genanvendes, når dette er hensigtsmæssigt. Slammet skal bortskaffes således, at miljøet udsættes for mindst mulig negativ påvirkning.~~

~~2. De kompetente myndigheder eller relevante organer skal sikre, at bortskaffelse af slam fra rensningsanlæg for byspildevand senest den 31. december 1998 undergives generelle regler, registrering eller godkendelse.~~

~~3. Medlemsstaterne skal sikre, at der senest den 31. december 1998 er sket en gradvis afvikling af bortskaffelsen af slam til overfladevand ved dumpning fra skibe, ved udledning gennem rørledninger eller på anden måde.~~

~~4. Indtil den i stk. 3 omhandlede bortskaffelse er ophørt, skal medlemsstaterne sikre, at der udstedes tilladelser til bortskaffelsen for den samlede mængde giftige persistente eller bioakkumulerbare stoffer i slam, der bortskaffes til overfladevand, og at der sker en gradvis nedbringelse af mængden.~~

↓ nyt

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at slamhåndsøringsvejene er i overensstemmelse med affaldshierarkiet, jf. artikel 4 i direktiv 2008/98/EF. Sådanne veje skal maksimere forebyggelse, genbrug og genanvendelse af ressourcer og minimere den negative påvirkning af miljøet.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter efter proceduren i artikel 27 for at supplere dette direktiv ved at fastsætte minimumsrater for genbrug og genanvendelse af phosphor og kvælstof fra slam under hensyntagen til de tilgængelige teknologier til nyttiggørelse af phosphor og kvælstof fra slam.

↓ 91/271/EØF (tilpasset)
⇒ nyt

Artikel 21~~45~~

☒ Overvågning ☒

1. ☒ Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente ☒ ~~De ansvarlige myndigheder eller relevante organer skal~~ overvåge:

- a) ~~udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand for i overensstemmelse med kontrolprocedurerne~~ ⇒ de metoder til brug ved kontrol med og evaluering af resultater, som er anført ⇐ i bilag I, ~~litra~~ D, at sikre, at kravene i bilag I, ~~litra~~ B, overholdes; ⇒, og at overvågningen omfatter forureningsbelastning og koncentrationer for de parametre, der er anført i bilag I, del B ⇐
- b) ~~mængden og sammensætningen~~ ⇒ og bestemmelsessted ⇐ for ~~af det slam, der bortskaffes til overfladevand.~~

↓ nyt

- c) bestemmelsesstedet for det rensede byspildevand, herunder andelen af genbrugt vand
- d) de producerede drivhusgasser og den energi, der forbruges og produceres af rensningsanlæg for byspildevand med over 10 000 PE.

↓ 91/271/EØF

~~2. De ansvarlige myndigheder eller relevante organer skal føre kontrol med vandrecipienter, der modtager udledninger fra rensningsanlæg for byspildevand og direkte udledninger efter artikel 13, i tilfælde, hvor det kan forventes, at recipientmiljøet vil blive påvirket i væsentlig grad.~~

~~3. Ved udledning, som er undergivet bestemmelserne i artikel 6, og ved bortskaffelse af slam til overfladevand skal medlemsstaterne føre kontrol og foretage eventuelle andre relevante undersøgelser for at kontrollere, at udledningen eller bortskaffelsen ikke påvirker miljøet negativt.~~

~~4. Medlemsstaten skal opbevare de oplysninger, som de ansvarlige myndigheder eller relevante organer har indsamlet i henhold til stk. 1, 2 og 3, og stille dem til rådighed for Kommissionen inden seks måneder efter at være blevet anmodet herom.~~

↓ 1137/2008, artikel 1 og bilagets afsnit 4.2.

~~5. Kommissionen kan udforme retningslinjerne for den i stk. 1, 2 og 3 omhandlede kontrol efter forskriftsproceduren i artikel 18, stk. 2.~~

↓ nyt

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder overvåger koncentrationen og belastningen af forurenende stoffer fra overløb efter voldsomt uvejr og byafløb til vandområder fra alle byområder med 10 000 PE og derover.

3. Medlemsstaterne overvåger, at der for alle rensningsanlæg for byspildevand fra byområder med over 10 000 PE, ved deres indløb og afløb måles koncentrationer og belastninger i byspildevandet af følgende:

a) forurenende stoffer, der er opført i:

i) Bilag VIII og X til direktiv 2000/60/EF, bilaget til direktiv 2008/105/EF, bilag I til direktiv 2006/118/EF og bilag II, del B, til direktiv 2006/118/EF

ii) bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2455/2001/EF⁷⁷

iii) bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006⁷⁸

iv) bilag I og II til direktiv 86/278/EØF.

b) parametrene, der er opført i bilag III, del B, til direktiv (EU) 2020/2184, hvor byspildevand udledes i et afstrømningsområde som omhandlet i nævnte direktivs artikel 8

c) mikroplast.

I alle byområder med over 10 000 PE skal medlemsstaterne overvåge forekomsten af mikroplast i slammet.

Den overvågning, der er omhandlet i første og andet afsnit, skal gennemføres med følgende hyppighed:

a) mindst to prøver om året, dog højst 6 måneder mellem prøverne, for byområder med 100 000 PE og derover

b) mindst én prøve hvert andet år for byområder med mellem 10 000 PE og 100 000 PE.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter efter proceduren i artikel 28 for at sikre ensartet anvendelse af dette direktiv ved at fastlægge en metode til måling af forekomsten af mikroplast i byspildevand og slam.

↓ 91/271/EØF

~~Artikel 16~~

~~Uden at det berører gennemførelsen af bestemmelserne i Rådets direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger⁷⁹, skal medlemsstaterne sikre, at de relevante~~

⁷⁷ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2455/2001/EF af 20. november 2001 om vedtagelse af en liste over prioriterede stoffer inden for vandpolitik og om ændring af direktiv 2000/60/EF (EØS-relevant tekst) (EFT L 331 af 15.12.2001, s. 1).

⁷⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 af 18. januar 2006 om oprettelse af et europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/689/EØF og 96/61/EF (EØS-relevant tekst) (EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1).

⁷⁹ ~~EFT nr. L 158 af 23.6.1990, s. 56.~~

~~myndigheder eller organer hvert andet år offentliggør en situationsrapport om bortskaffelsen af byspildevand og slam i deres område. Medlemsstaterne skal sende Kommissionen disse rapporter, så snart de er offentliggjort.~~

↓ nyt

Artikel 22

Oplysninger om overvågning af gennemførelsen

1. Medlemsstaterne skal med bistand fra Det Europæiske Miljøagentur (Miljøagenturet):

a) senest den 31. december 2025 etablere og efterfølgende hvert år ajourføre et datasæt med indsamlede oplysninger, jf. artikel 21, herunder oplysninger om de parametre, der er omhandlet i artikel 21, stk. 1, litra a), og resultaterne af prøverne med hensyn til beståelses-/dumpekriterierne i bilag I, del D

b) senest den 31. december 2025 etablere og efterfølgende hvert år ajourføre et datasæt, der angiver procentdelen af byspildevand, der opsamles og renses i overensstemmelse med artikel 3

c) senest den 31. december 2025 etablere og efterfølgende hvert år ajourføre et datasæt med oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre artikel 4, stk. 4, og om procentdelen af byspildevand fra byområder med over 2 000 PE, som renses i individuelle systemer

d) senest den 31. december 2025 etablere et datasæt med oplysninger om antallet af indsamlede prøver og antallet af prøver, jf. bilag I, del D, som ikke opfylder kravene

e) senest den 31. december 2025 etablere og efterfølgende hvert år ajourføre et datasæt med oplysninger om drivhusgasemissioner opdelt efter forskellige gasser og om det samlede energiforbrug og produktionen af vedvarende energi for hvert rensningsanlæg for byspildevand med 10 000 PE og derover samt en beregning af den procentdel af målene i artikel 11, stk. 2, der er opfyldt

f) senest den 31. december 2025 etablere og efterfølgende hvert år ajourføre et datasæt med oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med bilag V, punkt 3

g) senest den 31. december 2025 etablere og efterfølgende hvert år ajourføre et datasæt med resultaterne af den overvågning, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1 og 4

h) senest den 31. december 2025 etablere og efterfølgende hvert femte år ajourføre et datasæt med listen over områder, der er identificeret som følsomme over for eutrofiering, jf. artikel 7, stk. 2

e) senest den 31. december 2030 etablere og efterfølgende hvert femte år ajourføre et datasæt med listen over de områder, hvor koncentrationen eller akkumuleringen af forurenende mikrostofer udgør en risiko for menneskers sundhed eller miljøet, jf. artikel 8, stk. 2

j) senest den 12. januar 2029 etablere og efterfølgende hvert sjette år ajourføre et datasæt med oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at forbedre adgangen til sanitet, jf. artikel 19, herunder oplysninger om andelen af deres befolkning, der har adgang til sanitet.

2. Medlemsstaterne sikrer, at Kommissionen og Miljøagenturet har permanent adgang til de datasæt, der er omhandlet i stk. 1.

3. De oplysninger, som medlemsstaterne indberetter i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 166/2006, tages i betragtning ved den rapportering, der kræves i henhold til denne artikel.

Med hensyn til de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, giver Miljøagenturet offentligheden adgang til relevante data gennem det europæiske register over udledning og overførsel af forurenende stoffer, som er oprettet i henhold til forordning (EF) nr. 2006/166.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, der præciserer formatet for de oplysninger, der skal indgives, jf. stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28, stk. 2.

↓ 91/271/EØF (tilpasset)
⇒ nyt

Artikel ~~23~~¹⁷

⊗ Nationale gennemførelsesprogrammer ⊗

1. Medlemsstaterne skal senest ⇒ den [OP please insert date = the last day of the twenty-third month after the date of entry into force of this Directive] ⇐ ~~den 31. december 1993~~ udarbejde et ⊗ nationalt gennemførelsesprogram for ⊗ ~~program for gennemførelsen af~~ dette direktiv.

↓ nyt

Disse programmer skal omfatte:

- a) en vurdering af gennemførelsesgraden af artikel 3-8
- b) identifikation og planlægning af de investeringer, der er nødvendige for hvert byområde for at gennemføre dette direktiv, herunder et vejledende finansielt skøn og en prioritering af investeringerne under hensyntagen til byområdets størrelse og det urensede byspildevands indvirkning på miljøet
- c) et skøn over de investeringer, der er nødvendige for at renovere eksisterende infrastrukturer til byspildevand, herunder kloaknet, baseret på deres alder og afskrivningssatser
- d) identifikation af, eller et skøn over, potentielle kilder til offentlig finansiering, når det er nødvendigt for at supplere brugeravgifterne.

↓ 2013/64/EU, artikel 1, nr. 5),
litra a) (tilpasset)

~~Uanset første afsnit skal Frankrig, for så vidt angår Mayotte, senest den 30. juni 2014 udarbejde et program for gennemførelsen af dette direktiv.~~

↓ 91/271/EØF (tilpasset)

~~2. Medlemsstaterne skal senest den 30. juni 1994 give Kommissionen oplysninger om dette program.~~

↓ 2013/64/EU, artikel 1, nr. 5),
litra b) (tilpasset)

~~Uanset første afsnit skal Frankrig, for så vidt angår Mayotte, senest den 31. december 2014 give Kommissionen oplysninger om dette program.~~

↓ nyt

2. Senest den [OP: please insert the date = the last day of the thirty-fifth month after the date of entry into force of this Directive] forelægger medlemsstaterne Kommissionen deres nationale gennemførelsesprogrammer, medmindre de på grundlag af resultaterne af overvågningen, jf. artikel 21, påviser, at de overholder artikel 3-8.

↓ 91/271/EØF

~~3. Medlemsstaterne skal, om nødvendigt, senest den 30. juni hvert andet år sende Kommissionen en ajourføring af de i stk. 2 omhandlede oplysninger.~~

↓ nyt

3. Medlemsstaterne ajourfører deres nationale gennemførelsesprogrammer mindst hvert femte år. De forelægger Kommissionen disse programmer senest den 31. december, medmindre de kan påvise, at de overholder artikel 3-8.

↓ 1137/2008, artikel 1 og bilagets
afsnit 4.2.

~~4. Kommissionen fastsætter efter forskriftsproceduren i artikel 18, stk. 2, hvilke metoder og formkrav der skal anvendes ved underretning om de nationale programmer. Ændringer af disse metoder og formkrav vedtages efter samme procedure.~~

↓ nyt

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter for at fastlægge metoderne og formaterne for forelæggelse af de nationale gennemførelsesprogrammer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28, stk. 2.

↓ 91/271/EØF

~~5. Kommissionen skal hvert andet år gennemgå og vurdere de oplysninger, den modtager i henhold til stk. 2 og 3, og offentliggøre en rapport herom.~~

Artikel 24

Information til offentligheden

1. Medlemsstaterne sikrer, at tilstrækkelige og ajourførte oplysninger om opsamling og rensning af byspildevand offentliggøres online på en brugervenlig og skræddersyet måde for hvert byområde. Oplysningerne skal som minimum omfatte de data, der er anført i bilag VI.

De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal efter velbegrundet anmodning også stilles til rådighed på anden måde.

2. Medlemsstaterne sikrer desuden, at alle brugere af kloaknet regelmæssigt og mindst én gang om året modtager følgende oplysninger i den mest hensigtsmæssige form, herunder på deres regninger eller via intelligente applikationer, uden at skulle anmode herom:

a) oplysninger om, hvorvidt opsamling og rensning af byspildevandet er i overensstemmelse med artikel 3, 4, 6, 7 og 8, herunder en sammenligning mellem de faktiske udledninger af forurenende stoffer til vandrecipienter og grænseværdierne i tabel 1, 2 og 3 i bilag I

b) mængden eller den anslåede mængde byspildevand i kubikmeter, der opsamles og renses pr. år eller pr. faktureringsperiode for husstanden eller den tilsluttede enhed, sammen med årlige tendenser og prisen på opsamling og rensning af byspildevand for husstanden (omkostninger pr. liter og pr. kubikmeter)

c) en sammenligning på årsplan mellem den byspildevandsbelastning, der opsamles og renses for husstanden, og den tilsvarende gennemsnitlige belastning for husstande i det pågældende byområde

d) et link til det onlineindhold, der er omhandlet i stk. 1.

3. Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter efter proceduren i artikel 27 med henblik på at ændre stk. 2 og bilag VI ved at ajourføre, hvilke oplysninger der skal stilles til rådighed for offentligheden online og for brugere af kloaknet, for at tilpasse disse krav til den tekniske udvikling og tilgængeligheden af data på området.

4. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der præciserer formatet og metoderne til fremlæggelse af oplysninger, jf. stk. 1 og 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 28, stk. 2.

Artikel 25

Adgang til retsvæsenet

1. Medlemsstaterne sikrer inden for rammerne af deres relevante nationale lovgivning, at medlemmerne af den berørte offentlighed har adgang til ved en domstol eller ved et andet uafhængigt og upartisk ved lov nedsat organ at få prøvet den materielle og processuelle lovlighed af enhver afgørelse, handling eller undladelse, der er omfattet af dette direktivs artikel 6, 7 eller 8, når en af følgende betingelser er opfyldt:

a) de har tilstrækkelig interesse

b) de gør gældende, at en rettighed er krænket, når dette er en forudsætning i henhold til en medlemsstats forvaltningsretlige regler.

Prøvelsesproceduren skal være rimelig, afbalanceret, hurtig og ikke uoverkommeligt dyr og stille tilstrækkelige og effektive retsmidler til rådighed, inklusive foreløbige retsmidler, hvor dette findes passende.

2. Medlemsstaterne fastsætter, på hvilket stadium de i stk. 1 omhandlede afgørelser, handlinger eller undladelser kan prøves.

Artikel 26

Erstatning

1. Medlemsstaterne sikrer, at de berørte personer i tilfælde af skade på menneskers sundhed som følge af en overtrædelse af nationale foranstaltninger vedtaget i medfør af dette direktiv har ret til at kræve og opnå erstatning for denne skade fra de relevante fysiske eller juridiske personer og, hvis det er relevant, fra de relevante kompetente myndigheder, der er ansvarlige for overtrædelsen.

2. Medlemsstaterne sikrer, at ikkestatslige organisationer, der arbejder for at fremme beskyttelsen af menneskers sundhed eller miljøet, og som opfylder alle krav i henhold til national lovgivning, som en del af den berørte offentlighed har mulighed for at repræsentere de berørte personer og anlægge kollektive erstatningssøgsmål. Medlemsstaterne sikrer, at et erstatningskrav for en overtrædelse, der forårsager skade, ikke kan rejses to gange af de berørte personer og af de i dette stykke omhandlede ikkestatslige organisationer.

3. Medlemsstaterne sikrer, at nationale regler og procedurer vedrørende erstatningskrav udformes og anvendes på en sådan måde, at de ikke gør det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve retten til erstatning for skade forårsaget af en overtrædelse i henhold til stk. 1.

4. Hvis der fremsættes et erstatningskrav i henhold til stk. 1, der underbygges af beviser, hvoraf det kan formodes, at der er en årsagssammenhæng mellem skaden og overtrædelsen, sikrer medlemsstaterne, at det påhviler den person, der er ansvarlig for overtrædelsen, at bevise, at overtrædelsen ikke forårsagede eller bidrog til skaden.

5. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede forældelsesfrister for anlæggelse af erstatningssøgsmål er mindst fem år. Disse frister begynder først at løbe, når overtrædelsen er ophørt, og den person, der kræver erstatning, ved, at vedkommende har lidt skade forårsaget af en overtrædelse i henhold til stk. 1.

Artikel 27

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 4, stk. 3, artikel 6, stk. 3, artikel 7, stk. 4, artikel 8, stk. 5, artikel 14, stk. 3, artikel 20, stk. 2, og artikel 24, stk. 3, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den [OP please insert the date = the date of entry into force of this Directive]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 4, stk. 3, artikel 6, stk. 3, artikel 7, stk. 4, artikel 8, stk. 5, artikel 14, stk. 3, artikel 20, stk. 2, og artikel 24, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får

virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 3, artikel 6, stk. 3, artikel 7, stk. 4, artikel 8, stk. 5, artikel 14, stk. 3, artikel 20, stk. 2, eller artikel 24, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

↓ 1882/2003, artikel 3 og bilag III, nr. 21) (tilpasset)

Artikel ~~2818~~

☒ Udvalg ☒

1. Kommissionen består af ~~et udvalg~~ ☒ Udvalget for Tilpasning til den Tekniske og Videnskabelige Udvikling af Direktivet om Rensning af Bypildevand ☒.

↓ 1137/2008, artikel 1 og bilagets afsnit 4.2.

~~2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.~~

~~Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.~~

~~3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.~~

↓ nyt

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 29

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning. Alt efter tilfældet

skal de omfatte økonomiske sanktioner, der står i et rimeligt forhold til den juridiske persons omsætning eller til lønnen for den fysiske person, der har begået overtrædelsen, under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende for små og mellemstore virksomheder.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de sanktioner, der er fastsat i henhold til denne artikel, i givet fald tager behørigt hensyn til følgende:

a) overtrædelsens karakter, grovhed, omfang og varighed

b) hvorvidt overtrædelsen blev begået forsætligt eller uagtsomt

c) den befolkning eller det miljø, der er berørt af overtrædelsen, under hensyntagen til overtrædelsens indvirkning på målet om at opnå et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet.

3. Medlemsstaterne giver uden unødigt ophold Kommissionen meddelelse om de i stk. 1 omhandlede regler og foranstaltninger og underretter den om senere ændringer, der berører dem.

Artikel 30

Evaluering

1. Kommissionen skal, senest den 31. december 2030 og igen senest den 31. december 2040, foretage evalueringer af dette direktiv, navnlig på grundlag af følgende elementer:

a) de opnåede erfaringer ved gennemførelsen af dette direktiv

b) de datasæt, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1

c) relevante videnskabelige, analytiske og epidemiologiske data, herunder resultater fra forskningsprojekter, der finansieres af Unionen

d) WHO's anbefalinger, når sådanne foreligger

e) en analyse af det eventuelle behov for at listen over produkter, der er omfattet af udvidet producentansvar, skal tilpasses i lyset af udviklingen i udvalget af markedsførte produkter, forbedret viden om forekomsten af forurenende mikrostofer i spildevand og deres indvirkning på folkesundheden og miljøet, og data fra de nye forpligtelser for rensningsanlæg for byspildevand vedrørende overvågning af forurenende mikrostofer i deres indløb og afløb.

Kommissionen meddeler de vigtigste resultater af de i første afsnit omhandlede evalueringer til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

2. Medlemsstaterne giver Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af den i stk. 1, andet afsnit, omhandlede rapport.

Artikel 31

Revision

Hvert femte år forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om dette direktivs gennemførelse, ledsaget, hvis Kommissionen finder det hensigtsmæssigt, af relevante lovgivningsmæssige forslag.

Artikel 32

Ophævelse og overgangsbestemmelser

1. Direktiv 91/271/EF, som ændret ved de retsakter, der er nævnt i dette direktivs bilag VII, del A, ophæves med virkning fra den [OP please insert the date = the first day of the twenty-fourth month after the date of entry into force of this directive], uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i dette direktivs bilag VII, del B, angivne frister for gennemførelse af direktiverne i national ret.

2. Artikel 3, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, anvendes fra den 31. december 2027 for så vidt angår Mayotte.

3. For udledninger af byspildevand fra rensningsanlæg for byspildevand, der modtager en belastning på 100 000 PE og derover, og som ikke skal opfylde kravene i artikel 7, stk. 1, senest den 31. december 2030, finder artikel 5 i Rådets direktiv 91/271/EF fortsat anvendelse indtil den 31. december 2035.

For udledninger af byspildevand fra byområder med mellem 10 000 PE og 100 000 PE, som ikke skal opfylde kravene i artikel 7, stk. 3, senest den 31. december 2035, finder artikel 5 i Rådets direktiv 91/271/EF fortsat anvendelse indtil den 31. december 2040.

4. Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag [VIII].

Artikel ~~33~~¹⁹

☒ Gennemførelse ☒

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme ⇒ [henvisninger til de artikler og bilag, som indholdsmæssigt er blevet ændret i forhold til de ophævede direktiver] senest den [OP please insert the date = the last day of the twenty-third month after the date of entry into force of this Directive] ⇐ ~~dette direktiv senest den 30. juni 1993~~. De underretter meddeler straks Kommissionen ~~herom~~ ☒ teksten til disse love og bestemmelser ☒.

2. ☒ Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller ☒ ~~Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de~~ skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. ☒ De skal ligeledes indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. ☒ ~~De nærmere regler for denne~~

~~henvisning fastsættes af medlemsstaterne~~ ☒ Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning ☒.

23. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

↑

Artikel 34

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

[Henvisninger til de artikler og bilag, som er **uændrede** i forhold til det ophævede direktiv] anvendes fra den [...] [OP please insert the date = the first day of the twenty-fourth month after the date of entry into force of this Directive].

↓ 91/271/EØF (tilpasset)

Artikel ~~35~~²⁰

☒ Adressater ☒

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand